

ÎNFIEREA - Partea a treia - POZIȚIA ÎN HRISTOS

...Bună dimineața, clasă. Suntem foarte fericiți să fim din nou înapoi să vă salutăm în Numele Atotsuficient al Domnului Isus, nădăjduind că ați avut o săptămână minunată de laudele Lui și binecuvântări. În dimineața aceasta, când am venit înăuntru, am întâlnit un băiețel și el mi-a dat un tablou mic cu Îngerul ocrotitor care veghea asupra a doi copilași. Eu nu am știut că acela era Daulton, micuțul Daulton.

Cu vreo două săptămâni în urmă, un tată creștin a venit în rândul de rugăciune și a cerut-o pe fiica adolescentă lui care nu era încă creștină, iar Duhul Sfânt i-a spus direct: „Îți dau copilul tău!” Și iată că în dimineața aceasta, ea stă aici pe platformă, salvată și botezată în Numele Domnului Isus, întocmai cum a spus Duhul Sfânt. Și ceilalți copii stau aici în jur, de aceea știu că familia Daulton este fericită.

O văd și pe doamna pentru al cărei copil ne-am rugat duminica trecută. Ea se gândea că va muri, dar văd că în dimineața aceasta este cu noi; suntem foarte fericiți pentru aceasta, soră. Ei s-au gândit că avea distrofie musculară, dar nu a avut-o, de aceea, suntem foarte mulțumitori.

Îi văd pe toți prietenii noștri. Îmi amintesc de bărbatul de aici, care a venit la mine la un interviu special la Chatauqua, dar nu greșesc. Cred că am luat micul dejun cu tine, cu soția ta și cu copiii (un frate spune: „La Middletown”). Middletown.” I-am uitat numele, de aceea am spus Chatauqua. Da, domnule. Îi văd pe mulți dintre prietenii mei buni. Fratele Charlie Cox și sora Nellie de aici, care au fost a doua casă pentru mine; pot spune că voi sunteți ca proprii mei copii. Eu merg acolo jos și petrec cel mai mult din timpul meu de relaxare. Când eu sunt în Indiana, fratele este cel mai bun vânător de veverițe din Kentucky. Charlie, eu tânjesc să prind câțiva crapi sau bibani vărğați înainte de a porni acolo sus.

Ei bine, în dimineața aceasta au venit să ne viziteze mulți alți frați din diferite locuri. Știți, noi nu avem nici o calitate de membri aici, ci avem părtășie unul cu altul, în timp ce Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de toată fărădelegea.

Noi avem un studiu minunat, glorios și știu că-mi place și mie și vouă tuturor. Uneori, în timpul zilei încep să vorbesc dau să citesc despre ea; iau unul sau două versete și pornesc prin Scripturi de la Geneza la Apocalipsa, și continui să merg. Știți, mi-ar plăcea să iau un timp în care să ne oprim la Cartea Evreilor... Ei bine, când vine sezonul veverițelor, în august, voi știți, până în timpul când plec în străinătate, vreau să merg în fiecare seară la Cartea Evreilor sau Cartea Exodului, să vedem cum Dumnezeu scoate poporul Său din Egipt, într-un Exod. Este un simbol foarte frumos despre noi, pregătindu-ne pentru Exodul nostru. Este un lucru atât de frumos, pentru că toată Scriptura se leagă împreună; Ea este o Poveste mare.

În dimineața aceasta, noi suntem încă la Cartea Efesenilor și încercăm să așezăm biserica în poziția ei. Dar înainte de a începe, aș vrea să ne rugăm.

Doamne Dumnezeul nostru, venim în Prezența Ta, așa nevrednici cum suntem, fiindcă știm că acolo este o Jertfă de Sânge care ne curăță de toată necurăția și ne prezintă înaintea Tatălui, fără vină, fără greșeli. Nu este nimic ce am putea face vreodată ca s-o merităm, dar pentru că Isus a făcut aceasta pentru noi, ne plecăm smeriți în Prezența Lui și în Numele Lui, și în dimineața aceasta Te rugăm să trimiți Duhul Sfânt în mijlocul nostru. Eu nu sunt un teolog ca să știu să pun Scriptura în ordine, dar sunt entuziasmat și recunoscător pentru călăuzirea Duhului Sfânt care Se mișcă prin ființa mea. Fie ca El să ne binecuvânteze pe toți în timp ce citim Cuvântul Tău scris, pentru ca El să poată deveni Viață veșnică pentru noi. Dă-ne aceasta, Tată, pentru că o cerem în Numele lui Isus și pentru slava Lui. Amin.

Aș vrea să vă spun că eu pot spune ceva neplăcut, ceva ce nu este spus corect sau poate total greșit față de ceea ce învățați voi, ceva cu care nu ați putea fi de acord, dar nădăjduiesc că Duhul Sfânt o poate face atât de condimentată și de dulce,

Încât nu va fi ofensat nimeni. Vedeți? Aceasta va fi prin dragoste și părtășie... și am început duminica trecută cu o predică intitulată „Împăratul respins”. A primit cineva banda? Cred că ei le au și le puteți avea și voi, dacă le doriți. Împăratul respins.

Peste câteva zile, noi vom începe sus la Middletown, Ohio, și am vrea ca toți cei care aveți vacanța stabilită pentru perioada aceea, să fie siguri că ne întâlnesc acolo, pentru că așteptăm un timp măreț de părtășie.

Cred că doctorul Sullivan este președintele comitetului. Vor fi cinci seri, iar eu voi predica acolo ca invitat la Convenția Internațională a Bisericii Interdenominaționale. Apoi, vom continua cu propria noastră adunare. Am planificat-o până pe data de doisprezece, dar am convenit că putem merge chiar și o săptămână după aceea, deci totul depinde de cum ne călăuzește Duhul Sfânt. Noi toți dorim să fim călăuziți de Duhul și să facem numai ce spune Duhul; și s-o facem repede.

Și în timp ce ne supunem Duhului, vrem să învățăm o lecție mare, care este că nu trebuie să fim niciodată grăbiți. Vedeți, luați-vă timp și aveți credință. Dacă ați cerut ceva de la Dumnezeu, amintiți-vă că Dumnezeu răspunde la rugăciune, dar o face în timpul Lui, pe calea cea mai bună și spre binele nostru. Dacă nu-i așa, atunci ce facem aici în dimineața aceasta? De ce pretindem că suntem creștini? Dacă acesta nu este Cuvântul lui Dumnezeu, nu este Adevărul, iar atunci suntem printre cei mai mizerabili oameni. Sunt atât de bucuros să-mi unesc inima cu mulți de aici care știu că Acesta este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu. El este fiecare Cuvânt, fiecare Cuvânt din El, fiecare frază, este Adevărul, iar prin harul lui Dumnezeu, eu am fost privilegiat să văd Țara în care vom merge într-o zi.

Oamenii nu știut ce timpuri apăsătoare vin cu acest fel de slujbă. Eu am devenit tot mai apăsător și i-am spus soției:

„Îmi doresc să fi putut să plec.”

„De ce spui aceasta, Bill” ,m-a întrebat ea.

„Oh, aici am necazuri și lucruri.” Și atunci se părea că Duhul Sfânt îmi spune: „Încerci să le ocolești, să le eviți?” Vedeți?

„Nu”, am răspuns eu, „doar lasă-mă să stau drept în sus în față la toate acestea și să le fac față.” Vedeți? Așa este mult mai bine. Vă spun cinstit și sincer, ca martor ocular, că după ce se termină viața aceasta, noi intrăm într-o Țară care este dincolo de orice se poate gândi. Dacă sunt străini, nădăjduiesc că voi nu... Mă rog lui Dumnezeu să nu mă considerați un fanatic. Dorința mea este să fiu sincer și să spun Adevărul. La ce mi-ar folosi să spun ceva greșit, când există atât de mult Adevăr? De ce să spunem ceva greșit despre aceasta? Vedeți, El este doar Adevăr.

Cred că Pavel a fost luat sus în al treilea cer și acolo a văzut lucruri despre care nu a putut să vorbească. El a spus: *„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”* (1 Corinteni 2.9).

Oh, aici jos, noi trăim pe o grămadă de gunoi! Aceasta-i tot, doar o grămadă de gunoi plină de fum înăbușit de la murdărie... Și chiar dacă noi înșine nu suntem contaminați, trăim acolo unde vine fumul din tăciunii fumegânzi ai păcatului. Unul dintre cele mai scârboase lucruri la care mă pot gândi, este o grămadă veche de gunoi de oraș arzând. Ați fost vreodată aproape de una? Mirosul acela oribil de fum care vine sus din tot felul de murdării! Dacă inspirați acel miros, vi se face rău.

Îmi amintesc că a trebuit să merg jos la New Albany, jos sub Eighteenth Street, acolo unde era vechea groapă de gunoi, ca să citesc contoarele. Eu eram îngrozit în ziua când trebuia să iau linia optsprezece și să merg acolo, pentru că era mirosul acela oribil. Acolo zăceau trupuri de șobolani și câini, și de toate, știți, care fumegau, iar fumul acela se ridica în sus prin toate acestea.

Viața aceasta se poate compara cel mai bine cu locul acela. Totul este doar o ardere înăbușită, iar păcatul miroase de peste tot, vorbind duhovnicește. Oh, dar dincolo de Râu, acolo unde vântul bate liber, totul este drăguț și plin de pace, bucurie și Viață veșnică! Noi suntem într-o bătălie, deci să nu ne culcăm jos, ci să zicem: „Să ne grăbim să ajungem Dincolo și să-i ducem cu noi pe toți aceia pe care-i putem duce.” Da.

Scopul acestor lecții este să-i ancoreze pe cei care au venit deja dincolo în Țară. Scopul acestui studiu, al acestei cărți a Efesenilor, este să așeze biserica pozițional unde stă ea în Hristos. Cartea lui Iosua din Vechiul Testament, cum a împărțit Iosua țara este un simbol, iar în ultima duminică am văzut cum Iosua a împărțit țara la fiecare om. El a făcut aceasta prin inspirație. Moise... a scos poporul din Egipt, l-a scos afară de la usturoiul și prazul de acolo, și le-a dat un loc, o țară bună unde curge lapte și miere, care le-a fost promisă de Dumnezeu cu patru sute de ani în urmă. Moise i-a condus pe copiii lui Israel drept sus în țară, dar nu i-a trecut dincolo.

Și Isus le-a făgăduit oamenilor duhovnicești... ne-a făgăduit de la început Duhul Sfânt și ne-a condus sus la făgăduință. Dar Duhul Sfânt a venit, asemenea lui Iosua, ca să preia, să călăuzească, să îndrume și să stăpânească țara, să stăpânească biserica.

Oamenii se pot gândi că sunt dur și încerc să-i desconsider pe frați, dar nu este adevărat! Dumnezeu este Judecătorul meu și știe aceasta. Vedeți? Eu doar încerc să vă arăt Adevărul. Noi am ales să ne conducă oamenii, în locul conducerii Duhului Sfânt. Am vrut oameni care să ne împartă partea și să ne conducă, am vrut denominațiuni ca: metodiști, bapțiști, prezbitereni, luterani, Biserica lui Hristos, penticostali și diferite alte denumiri, ca să așeze o organizație ca un exemplu și noi s-o urmăm. Dar nicăieri în Biblie nu scrie că trebuie să facem așa ceva. În toată Biblia lui Dumnezeu nu există nici un verset în care să scrie că El a organizat vreodată biserica sau a vorbit vreodată de o organizație, ci a fost întotdeauna împotriva ei. El nu vrea ca noi să fim modelați după lucrurile lumii, ci ne vrea deosebiți, puși deoparte. Desigur, nu vreau să spun că trebuie să fim „prostituți”, ci spun că trebuie să fim un popor chemat afară, oh, un neam sfânt,

binecuvântat, care trăiește vieți care sunt deasupra reproșului, acționează și se comportă întocmai cum ar face El, pentru că noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru fapte bune.

Mulți dintre voi nu ați fost aici miercuri seara, dar cred că am ajuns la versetul 5... „spre înfiere”... la așezare oamenilor... la faptul că Dumnezeu încearcă să-și așeze poporul. Oh, și când Dumnezeu îl așază pe unul, toată biserica vrea să fie ca acela, să aibă același fel de lucrări, să facă același lucru, dar noi suntem tăiați diferit, suntem făcuți diferit, avem o natură diferită și suntem așezați, poziționați, diferit, pentru o lucrare diferită; poate unul este numai pentru o lucrare mică, iar altul pentru o lucrare mare.

Cred că David sau unul dintre profeti, nu-mi amintesc acum, a spus: „Mai bine aș fi o ștergătoare de picioare la Casa Domnului, decât să locuiesc în corturile răutății.”

Acum ne vom opri doar o secundă la înfiere, la versetul 5, și vom încerca să ajungem cât de departe vom putea. Amintiți-vă că tema noastră este despre așezare. Câți înțeleg aceasta? Repetați după mine: Așezarea (adunarea spune: „Așezarea”) Trupului („Trupului”) lui Isus Hristos („lui Isus Hristos”) pozițional („pozițional”) în Hristos („în Hristos”) unde ne conduce („unde ne conduce”) Duhul Sfânt („Duhul Sfânt”). Acolo sunteți! Să ne așeze pozițional, iar Epistola către Efeseni face aceasta.

Uitați-vă la acest mare învățător, Pavel. Primul lucru pe care-l face el, este să bată afară ideea de cădere, să bată afară părerile ca „astăzi sunt un creștin și mâine sunt dus; astăzi Dumnezeu mă condamnă, iar în ziua următoare sunt din nou înapoi.” Așa ceva nu are sens! Această carte nu este pentru învățătura evanghelică, pentru predici de evanghelizare. Eu nu vorbesc despre aceasta pe câmpurile misiunii, ci doar în biserică, pentru că Pavel a adresat-o sfinților, celor care sunt chemați și păstrați, care sunt umpluți și puși deoparte, care sunt în Duhul Sfânt, în Țara Canaanului.

Așadar, primul lucru pe care îl face Pavel, este să le spună să își scoată afară din minte gândul că vor fi pierduți și teama de aceasta. Să nu vă fie frică de nimic, pentru că El încearcă să vă spună de unde sunteți, cine sunteți și cum stați.

Desigur, voi ați putea face lucruri greșite, și de fiecare dată când faceți ceva greșit, veți plăti pentru aceasta. Da, domnule, veți secera ce ați semănat, dar aceasta nu are nimic de-a face cu salvarea voastră. Când ești născut din Duhul lui Dumnezeu, tu ai Viață veșnică și nu mai poți muri, așa cum nu poate muri Dumnezeu. Tu ești o parte din Dumnezeu, ești un fiu al lui Dumnezeu. Eu am fost născut un Branham. Voi îmi puteți da un alt nume, mă puteți numi altfel, dar cu toate acestea eu sunt tot un Branham. Eu am fost născut Branham și voi fi întotdeauna Branham. Într-o zi, aș putea fi desfigurat de artrită sau într-un accident și să fiu atât de sfâșiat încât să arăt ca un animal, dar cu toate acestea, voi fi tot un Branham. De ce? Pentru că în mine este sângele lui Branham.

Aceasta este ceea ce sunteți voi, și cât timp v-a făcut Dumnezeu... Amintiți-vă că eu nu le vorbesc celor care sunt afară din Hristos, ci le vorbesc celor care sunt în Hristos. Cum ajungeți în Hristos? „*Printr-un singur Duh!*” (Duh cu majusculă). Deci, „*Printr-un singur Duh Sfânt noi toți suntem botezați într-un singur Trup.*” Cum ajungem înăuntru, prin botezul în apă? Cât de supărător sunt pentru voi, bapțiștilor și Biserica lui Hristos! Nu prin botezul în apă, în niciun caz, pentru că în 1 Corinteni 12 scrie: „*Printr-un singur Duh, Duhul Sfânt, noi suntem aduși în Trupul acela.*” Și suntem la fel de mult în siguranță cum este acel Trup în siguranță. Dumnezeu a promis aceasta.

Cum poate să-L judece Dumnezeu din nou, când El a mers la Calvar? Mergând sus la Golgota, El a fost bătut și zdrobit, nu a putut să vindece și nu a putut să spună nici măcar un cuvânt, decât cu greu. De ce? Pentru că păcatele lumii erau asupra Lui. Nu pentru că era păcătos, ci pentru că El S-a făcut păcat pentru mine și pentru voi. Toate păcatele lumii, de la Adam până la venirea Lui, sunt pe umărul Lui. Dar Dumnezeu nu-și pedepsea Fiul, ci pedepsea păcatul. Vedeți cât era de oribil? El făcea ispășirea, făcea o cale de scăpare pentru toți aceia pe care Dumnezeu i-a văzut prin cunoștința Lui mai dinainte și a știut că vor veni. Vom intra în aceasta în câteva minute.

Deci, când „suntem botezați printr-un singur Duh în acel Trup, care este Hristos”, noi suntem pentru totdeauna în siguranță. Acest lucru poate părea ciudat, în special pentru credincioșii arminieni, pentru că ei cred că trebuie să facă ceva ca să merite acest lucru. Cum se poate primi aceasta, în același timp, prin două lucruri diferite? Este ori prin har, ori prin fapte.

Vai, eu nu pot vedea nimic altceva decât harul lui Dumnezeu! Acesta este salvarea mea. Eu întotdeauna am crezut în har și peste tot este numai harul Său; aceasta-i tot. Aceasta nu este pentru că eu... încă de când am fost copil, eu nu am putut vedea în viața mea, decât har și har.

Ei zic: „Tu mă scarpini pe mine și eu te scarpin pe tine.” Ei bine, aceasta este o expresie îngrozitoare, dar mie nu-mi pasă dacă voi mă scărpingați pe mine, dacă trebuie să fiți scărpingați, eu vă voi scărpinga oricum. Vedeți, harul lucrează prin dragoste. Da, domnule. Astfel, chiar dacă voi nu ați făcut niciodată nimic pentru mine și eu nu am nimic de-a face cu voi, dacă aveți nevoie de ajutor, o voi face oricum. Har! Pentru că aveți nevoie de el!

Eu am avut nevoie de salvare, dar nu era nimeni să mă poată salva. Nu era nimic ce aș fi putut face pentru mine, nu puteam să fac nimic ca să mă salvez, dar am avut nevoie de salvare. Și pentru că am crezut într-un Dumnezeu, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, făcut asemenea cărnii păcătoase, să sufere în locul meu, și astfel am fost salvat. Eu am fost salvat numai prin har. Eu nu puteam să fac nimic, și nici voi, ca să ne salvăm, dar pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte de întemeierea lumii...

Miercurea trecută, noi L-am înfățișat pe Dumnezeu în Elah Elohim și am arătat că El era Existența Însăși. Dar înăuntrul Lui era calitatea de Tată, înăuntrul Lui era calitatea să fie Salvator, Vindecător. Acestea erau tot în Dumnezeu și Dumnezeu a exista în Sine Însuși. Dar deși era Salvator, Tată... Nu exista nici un înger, decât El Însuși, și El exista în Sine Însuși. Dar pentru că El era Dumnezeu, trebuia să fie ceva să I Se închine, pentru că Lui îi plăcea închinarea. Astfel, propria Lui Ființă a creat creaturi care să I se închine. Noi vom atinge din nou aceste lucruri, vom

merge prin toată lucrarea, iar voi o veți primi pe bandă. Pentru că El era Dumnezeu, a făcut îngerii, iar îngerii I s-au închinat și I se închină încă.

Păi, îngerii care stau în Prezența Lui Dumnezeu au trei, perechi de aripi, șase aripi. Cu două aripi își acoperă fața, cu două își acoperă picioarele și cu două zboară în prezența Lui, strigând zi și noapte: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu cel Atotputernic!” Așa spune Scriptura. Ei I s-au închinat pentru că El a creat ceva care să I se închine.

Înăuntru Lui era și atributul de Salvator, dar cum putea să fie pierdută vreuna din creaturile acelea, când acolo nu era păcat sau gânduri spre păcat? Nu se putea așa ceva. Deci, trebuia să fie făcut ceva care putea fi pierdut, astfel ca El să poată fi un Salvator. Credeți că El este un Salvator? (Adunarea spune: „Amin”). Credeți că El este un Vindecător? („Amin”). Dar cum putea face aceasta dacă nu era nimeni care să fie salvat sau vindecat? Vedeti, trebuia să fie făcut cineva care avea nevoie de aceasta. El nu a făcut-o în felul acela, ci i-a dat omului alegerea liberă: „Dacă iei aceasta, vei trăi; dacă iei aceea, vei muri.” Și fiecare om care vine în lume, este pus în fața aceleași alegeri, dar prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu știa cine va fi salvat și cine nu.

Un teolog care participa la adunări sau a ascultat banda, mi-a pus ieri o întrebare. El mi-a zis: „O întrebare!”, și a continuat:

„Dumnezeu este Omniprezent? El poate fi peste tot?”

„El nu este Omniprezent în felul cum explică cuvântul „omniprezent”, am răspuns eu. „El nu poate fi o Ființă și să fie Omniprezent. Dacă El este Omniprezent, de ce vă mai rugați pentru Duhul Sfânt? Dacă este Omniprezent, El umple fiecare crăpătură, colț, fisură, fiecare celulă și fibră, tot ce există. De ce l-a căutat pe Moise, dacă El este Omniprezent? De ce a alergat în sus și-n jos prin grădina Eden și a strigat: „Adam, Adam, unde ești?”, dacă este Omniprezent? El este Omniprezent pentru că este Atotștiutor, și știe totul pentru că este infinit; și pentru

că este infinit, este Omniprezent. Și fiind Omniprezent și infinit, El stă în ceruri, locuiește într-un Loc pentru că este o Ființă.”

Fiind infinit, El cunoaște toate lucrurile, știe de fiecare dată când clipește un țânțar din ochi; știe unde merge fiecare albină să adune miere. El cunoaște fiecare rândunică ce șade în pom; cunoaște fiecare gând care este în mintea voastră, pentru că este infinit și Atotștiutor. Deci, El nu este numai infinit, ci este și Atotștiutor, cunoaște totul. Dar El este o Ființă, Dumnezeu este o Ființă, iar din această Ființă au început să iasă aceste calități.

Aseară am spus că păcatul nu este o creație, pentru că El a creat toate lucrurile perfecte. Dumnezeu a creat totul lucrurile bine, dar păcatul nu este o creație.

Ei au zis: „Ei bine, păcatul este o creație.” Voi ați auzit aceasta, dar este o eroare. Păcatul... Există un singur Creator și Acela este Dumnezeu, iar Dumnezeu nu putea crea păcatul, pentru că El este sfânt și în El nu există nimic rău. Păcatul este perversiune; nu creație, ci perversiune. Astfel, adulterul este actul corect pervertit. Minciuna este adevărul spus greșit, și orice păcat este neprihănirea pervertită.

De aceea, acum Dumnezeu stă. El S-a manifestat deja, este Dumnezeu. El S-a manifestat deja ca Salvator pentru că omul a fost pierdut și El l-a salvat. El S-a manifestat deja ca Vindecător, și indiferent ce spun oamenii că este El, El este oricum Același. El este Vindecător, El este Salvator, El este Dumnezeu, El este veșnic, și El are un scop, iar scopul Lui a fost de la început să facă creaturi care să-L iubească și să l se închine. Astfel, El a făcut creaturi, dar ele au căzut. Apoi, fiind infinit, Dumnezeu a privit jos, de-a lungul timpului, și a văzut fiecare om care va fi salvat. Prin cunoștința Sa mai dinainte, El l-a cunoscut pe fiecare om și a știut cine va fi salvat și cine nu va fi salvat, așa că a putut să hotărască mai dinainte să predestineze. Astfel, cuvântul acesta nu este chiar așa de rău până la urmă, nu-i așa? El a putut hotărî mai dinainte, pentru că a știut cine va vrea și cine nu va vrea. De aceea, ca să-i prindă pe cei ce vor vrea, El a trebuit să facă o ispășire pentru păcatul lor.

Oh, dacă vom putea, vrem să ajungem la aceasta, doar câteva versete mai jos! El ne-a hotărât mai dinainte la Viața veșnică pentru că a știut că vom lăsa totul la o parte și Îl vom urma, chiar dacă aceasta nu înseamnă nimic pentru copiii lumii. Ei erau copiii lui Dumnezeu și El i-a chemat.

El l-a trimis pe Isus, pentru ca Sângele Lui să poată fi un Ispășitor, să facă o Ispășire, o împăcare, o acceptare sau o curățire. Un proces constant de curățire... Nu numai o dată, la o trezire, ci „*El trăiește veșnic ca să facă mijlociri,*” astfel încât creștinul să fie ținut curat zi și noapte. Acolo este Sângele lui Isus Hristos care a făcut pe cruce o acceptare... în prezența lui Dumnezeu, care ne curăță zi și noapte, constant, de tot păcatul. Astfel, noi suntem băgați înăuntru în siguranță. Cum suntem băgați înăuntru? Prin Duhul Sfânt, în Trupul Domnului Isus, în siguranță.

„Cel care ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică și nu va veni la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață.” (Ioan 5.25). Nu mai există judecată! Creștinul nu merge niciodată la judecată pentru că a mers Hristos pentru el. Avocatul meu a stat în locul meu; El a pledat cauza mea pentru că eu eram neștiutor. El l-a spus Tatălui că eu nu eram vrednic pentru că am fost neștiutor, dar El m-a iubit, a luat locul meu și a pledat cauza mea, așa că astăzi sunt liber. Da, domnule. El și-a vărsat Sângele ca să-L ofere pentru păcatul nostru.

Miercuri seara am spus că... creștinii păcătuiesc, dar un păcătos nu poate păcătui pentru că el este un păcătos. El este păcătos de la început și aceasta-i tot. Priviți coperta acestei cărți. Ea este neagră. Cât din ea este neagră? Toată. Nu este nimic alb pe ea, ci este neagră toată.

Voi ziceți: „Aici este mai neagră.” Nu, nu este neagră doar într-un loc, ci totul este negru. Totul este negru. Așa este și păcătosul. El este condamnat de la început. „Ei bine”, ziceți voi, „cum este dacă comite adulter? Cum este dacă siluiește o femeie? Cum este dacă joacă jocuri de cărți sau împușcă pe cineva?” Aceasta nu este treaba noastră, pentru că aici jos avem legi care se îngrijesc de aceasta. Noi nu suntem reformatori, ci predicatori ai Evangheliei, și nu-l condamnăm pentru ce a făcut, nu-l condamnăm pentru adulter, ci îl condamnăm pentru că este un păcătos.

Dacă ar fi creștin, el nu ar face aceasta. Acesta-i adevărul. Dacă ar fi fost schimbat, nu ar face aceasta, dar pentru că este un păcătos, aceasta este ceea ce-l face să facă aceste lucruri.

Acesta este locul în care sunt lovite proptele legaliştilor. Da, domnule. Frate, lasă-mă să-ți spun: „*Prin har suntem salvați, prin credință. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.*” (Efeseni 2.8-9). Da, domnule. Eu nu i-aș condamna pe frații legalişti; ei sunt frații mei. Ei vor fi acolo la fel ca ceilalți, pentru că Dumnezeu a rânduit mai dinainte Biserica Lui să fie acolo... Doar faceți-le cunoscut; dar cât timp flămânezec după lume, arată că nu sunt Acolo de la început.

Eu nu-i sunt fidel soției mele pentru că mă gândesc că va divorța, ci îi sunt fidel pentru că o iubesc. Este o poziție legală pe care noi am luat-o ca să ne iubim unul pe altul. Dar înainte ca să putem face aceasta, a trebuit să ne iubim. Eu o iubesc și cred că dacă aș face ceva greșit, ea mă va ierta; dar nu aș face-o pentru că o iubesc. Așa este și cu Hristos. Eu am cincizeci de ani, iar dacă trăiesc să am nouăzeci de ani sau o sută, să am alți cincizeci de ani ca să predic, și nu predic niciodată, ci merg și stau jos la râu. Eu sunt salvat oricum. Dumnezeu m-a salvat prin harul Său, necondiționat de orice aș putea face eu vreodată, de ce am făcut sau orice altceva. Eu predic pentru că Îl iubesc pe El și poporul Său, și știu că am trecut de la moarte la Viață pentru că îi iubesc și merg după ei. Nu contează în ce stare sunt ei, eu merg după ei oricum. Merg să-i iau oricum, îi trag oricum. Faptul că predicatorii, denominațiunile și alții nu sunt de acord, nu mă oprește s-o fac. Există Ceva! El nu a fost oprit de aceasta, ci a venit chiar în mijlocul necredinței și a mers drept înainte. Aceasta facem și noi, mergem afară și-i luăm, îi prindem oricum. Nu contează unde este, ajungem la el, îl apucăm și îl ținem cu toată puterea.

Voi nu știți cine sunt ei. Salvați-i! Voi faceți aceasta din dragoste. Nu pentru că „trebuie să...”, ci pentru că iubesc, pentru că iubiți.

Voi ziceți: „Trebuie să merg să mă împac cu femeia aceea, dar vă spun chiar acum, cred că pentru că merg la biserică se cuvine să merg să mă împac.” Nu, mai întâi

trebuie să te îndrepti tu. Vedeți? Dacă nu ai dragostea lui Dumnezeu în inima ta, ceva te face să știi că ești greșit, iar atunci te duci s-o îndrepti cu Dumnezeu. Atunci o vei îndrepta cu vecinul tău, pentru că Isus a învățat același lucru. El a spus: *„Dacă vii la altar, și acolo îți amintești că ai o datorie față de un vecin sau față de un frate, du-te mai întâi și îndreaptă lucrurile cu el.”*

Acum, în veacurile care trebuie să vină... Miercuri seara am văzut *„manifestările”*, iar în dimineața aceasta, ajungem din nou la *„manifestarea filor lui Dumnezeu”*, și vedem că Dumnezeu așteaptă, iar la sfârșitul timpului noi toți stăm înaintea Lui. Îngerii nu au fost pierduți; ei nu știu cum să se bucure de binecuvântări ca noi, pentru că nu au fost pierduți. Dar eu, un păcătos, știu de unde am venit și cunosc Stânca din care am fost cioplit. Voi știți de unde ați fost ciopliți, iar când suntem găsiți, putem sta înaintea lui Dumnezeu. O, ce zi va fi aceea!

Înfierea, așezarea! Cel ce face această lucrare este Dumnezeu, iar dacă pot aduce aceasta la voi, vom începe de la versetul 5, pe care vreau să-l citesc.

„Ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.” Este plăcerea lui Dumnezeu, voia Sa, să înfieze, să așeze. Ce face El acum? Așază Biserica Sa. Mai întâi, El a chemat Biserica Lui, metodiști, prezbiterieni, luterani, baptiști, îi cheamă. Ce a făcut după aceea? A trimis Duhul Sfânt și le-a dat botezul Duhului Sfânt.

Aș vrea ca voi, penticostalii, să vă scoateți aceasta din inimă pentru că Cincizecimea nu este o denominațiune; Cincizecimea este o experiență, este Duhul Sfânt. Cincizecimea nu este o organizație. Voi nu puteți organiza Duhul Sfânt, pentru că El nu ar sta la aceasta. Voi aveți o organizație pe care o numiți așa, dar Duhul Sfânt Se mută drept afară; vă lasă să stați unde sunteți, iar El continuă să meargă mai departe. Vedeți? Cincizecimea nu este o organizație, ci este o experiență.

Dumnezeu le-a dat copiilor Săi nașterea din nou, prin botezul Duhului Sfânt, iar ei au venit chiar aproape de El când s-au curățit, prin nazarineni și sfinții pelerini. Apoi, au venit în experiența Cincizecimii, a botezului Duhului Sfânt, la reșezarea darurilor. Ei au mers înainte vorbind în limbi și tălmăcindu-le, li s-au dat daruri de vindecare, și au început să fie însoțiți de semne și minuni. Acum, ei sunt copiii lui Dumnezeu și sunt poziționați în Hristos. Ei au devenit copii prin naștere, iar nașterea din nou și convertirea este Însăși Duhul Sfânt. Voi nici măcar nu sunteți convertiți până când nu primiți Duhul Sfânt. Așa spune Scriptura. Isus i-a spus aceasta lui Petru. Întrebați pe cine vreți și citiți-vă Scriptura: el a fost considerat neprihănit prin credința în Domnul Isus, a devenit un urmaș, în apostol. Isus i-a dat cheile Împărăției, în Ioan 17.17, El i-a sfințit, le-a dat putere, i-a trimis afară, au scos draci și au făcut alte lucruri, i-a sfințit: „*Sfințește-i, Tată, prin Adevărul Tău. Cuvântul Tău este Adevărul. Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei.*”

Acesta este unul din cele mai dulci cuvinte pe care le-am auzit vreodată: „*Tată, Eu Mă sfințesc de dragul lor.*” Știți că El avea dreptul să aibă o casă? El era Om. Știți că avea dreptul să aibă o soție? El era bărbat. El avea dreptul la toate aceste lucruri, dar a spus: „*Tată, Eu Mă sfințesc de dragul lor. Eu Mă sfințesc.*” (v. 19).

Ieri am vorbit cu un predicator mic. Voi predica pentru el câteva seri sus pe autostradă. Eu l-am întrebat despre un anumit lucru, iar el mi-a spus:

„Da, Frate Branham, dar cei mai mulți dintre oamenii mei nu cred în aceasta.”

„Cei mai mulți dintre ei sunt legalisti?”

„Da”, a răspuns el. Fratele nu credea aceea, „Dar”, a spus el „de dragul lor.” Oh, am vrut să-l îmbrățișez! Vedeți? „Eu mă sfințesc de dragul lor.”

Oh, Isus a pregătit doisprezece oameni, ca să ducă prin ei Evanghelia în lume, și a spus: „*Eu Mă sfințesc de dragul lor.*” Faceți-o de dragul vecinului vostru, de dragul

altcuiva. Petru a spus „*Să nu faceți din libertatea voastră o haină a răutății, ci sfințiți-vă.*” (1Petru 2.16). Comportați-vă cu vecinii voștri cum trebuie să se comporte cu creștin adevărat, iar dacă vă întâlniți vrăjmașul, sfințiți-vă de dragul lui, fără să vă gândiți ce ați putea face.

Așezarea fiului. Primul lucru pe care-l aflăm este că fiul a devenit un fiu prin naștere, dar comportamentul lui l-a așezat în înfiere, dacă s-a comportat bine sau nu. Aceasta este Cincizecimea... Lăsați-mă să vă arăt că Cincizecimea nu este o denotațiune (sau cult). Câți dintre bapțiștii de aici ați primit Duhul Sfânt? Să vă văd mâna. Vedeți? Câți dintre metodiștii de aici ați primit Duhul Sfânt? Ridicați mâna. Câți nazarineni de aici ați primit Duhul Sfânt? Ridicați mâna. Câți prezbitereni? Vedeți? Luterani? Dar din alte culte, care nu ați aparținut niciodată la pentecostali, dar ați primit Duhul Sfânt? Să vă văd mâna. Vedeți? Deci, Cincizecimea nu este un cult, ci este o experiență.

Acum, Dumnezeu v-a adus în Trupul lui Hristos. Ce face El acum? După ce ați devenit neprihăniți, v-ați sfințit în comportare, ascultători de Duhul Sfânt, ați mers mai departe indiferent ce a spus lumea.

Voi apăsa aceasta foarte tare, pentru că... Nu vreau să fiu dur. Vedeți, să nu vă gândiți că sunt rău, pentru că nu vreau să fiu rău. Ceea ce mă roade, este că iau oamenii și să le predic acest Adevăr trimis de Dumnezeu; dar ei se întorc în jur, continuă să facă același lucru și spun că au Duhul Sfânt. Aceasta te ruinează pur și simplu, vedeți? Care-i problema? Ei merg înapoi, la același lucru, la fel ca și copiii lui Israel care au vrut un împărat care să stăpânească peste ei și să-i facă să acționeze ca amoriții, amaleciții și filistenii.

Doamnelor, știți că este greșit să purtați pantaloni? Știți aceasta? Știți că este greșit să vă tăiați buclele părului? Domnule, știi că este greșit să continui să fumezi și să te porți în felul cum o faci? Știi că este greșit să nu fii bărbatul casei tale, așa că nevasta ta face o criză nervoasă și te aruncă afară, iar tu zici: „Da, fericite de inima ta, dragă, voi veni înapoi”? Cum poți să te îngrijești de Casa lui Dumnezeu când nu poți să-ți controlezi nici propria casă? Acesta este adevărul. Soră, tu știi că

bărbatul tău nu este numai bărbatul tău, ci este și stăpânul tău? Așa a spus Dumnezeu. „Căci nu bărbatul a fost amăgit, ci femeia a fost amăgită.” (1 Timotei 2.14). Voi, predicatorilor, continuați să faceți femei păstori și predicatoare în bisericile voastre, chiar dacă știți că Cuvântul condamnă aceasta.

Voi folosiți în continuare la botez acel titlu „Tată, Fiu și Duh Sfânt”, deși în Biblie nu există nici un singur verset pentru aceasta. Aș vrea să vină un arhiepiscop sau altcineva și să-mi arate unde a fost botezat cineva vreodată în Biblie în numele de „Tată, Fiu și Duh Sfânt.” Vreau ca cineva să-mi arate pe cineva care a fost botezat vreodată altfel decât în Numele lui Isus. Ucenicii lui Ioan au fost botezați crezând că urma să vină El, dar ei nu au știut Cine era El. Însă imediat ce L-au recunoscut, au trebuit să fie botezați din nou în Numele lui Isus Hristos. Eu i-am întrebat cu privire la aceasta pe cei de la „Adunările lui Dumnezeu”, pe predicatorii baptiști, prezbiterieni și pe ceilalți, dar ei nu vor să vorbească despre aceasta. Eu vreau să văd Scriptura. Sunt fanatic, ha, sunt nebun, ieșit din minți, doar pentru că încerc să vă spun Adevărul? Eu vreau să fiu cinstit, fraților. Dacă un bărbat este vândut pentru Dumnezeu, ai vândut închizătorul, țeava și patul puștii. Tu ești pus deoparte, ești o făptură nouă.

Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Da, mulți oameni sunt chemați, voi primiți o chemare în inima voastră: „Da, eu cred că Dumnezeu mă iubește. Cred că El o face.” Frate, tu vei fi la fel de departe și de pierdut ca restul, pentru că în ziua aceea ei vor veni și vor zice: „Doamne, eu am scos draci în Numele Tău. Eu am făcut totul în Numele Tău. Eu am avut servicii de vindecare. Eu am predicat Evanghelia. Eu am scos draci.” Dar Isus le va zice: „Pleacă de aici, fățarnicule! Eu nici măcar nu te cunosc. Numai cel ce face voia Tatălui Meu, va intra!” (Matei 7.21-23). De ce nu pot vedea oamenii? Știu că aceasta vă roade, dar eu nu vreau să vă rănesc.

Mi se pare că suntem la sfârșitul timpului, iar Dumnezeu îi înfiază, îi așază pe ai Săi, îi poziționează în Biserică, în Trupul lui Hristos. Eu vă spun de la început că nu vor fi prea mulți pe care El îi va pune acolo. Voi ziceți: „Oh, ei bine, acolo va fi un număr așa de mare!”, dar El a avut șase mii de ani din care să-i scoată afară. Amintiți-vă, învierea vine și noi suntem apucați sus cu ei. Doar câțiva, vedeți, așa

cp verificați-vă repede salvarea. Cercetați-vă din nou și vedeți ce a mers rău. Vedeți? Vedeți care este situația. Frate, știu că este tare ce spun, dar este Adevărul, este Adevărul lui Dumnezeu. Înfierea!

Noi ar trebui să fim atât de înflăcărați pentru Dumnezeu, ar trebui să mergem zi și noapte! Ar trebui să nu ne poată opri nimic; ar trebui să fim atât de plăcuți, de dulci și de buni, atât de asemănători cu Hristos în viețile noastre! Aceasta ia viața de toate zilele.

Isus a spus: „*Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.*” (Matei 6.28-29). Solomon avea robe din mătase împodobite cu tot felul de lucruri, dar nu despre aceasta vorbea El. Ca să crească, un crin trebuie să se trudească zi și noapte. De ce vreți să apăreți aici înapoi la capătul mic al liniei? Dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce va fi cu păcătosul (acela-i necredinciosul), cu cel neevlavios, cu cel care aude Cuvântul și refuză să umble în El? Ce ne vom face noi? Vedeți?

Aceasta este biserica noastră. Poate avem patru sau cinci străini printre noi, dar aceasta este biserica, pe voi vă învăț. Aceasta este luată pe benzi și vreau ca oamenii care ascultă benzile, să-și amintească faptul că aceasta este pentru biserica mea. Printre oamenii de afară, încerc să fiu destul de gentleman ca să le spun să stea cumva împreună unde pot fi dădăciți în micile lor păreri de lapte subțiat. Dar când se ajunge să se așeze într-adevăr Adevărul, să-L punem jos.

Înfierea, așezarea în poziție! Unde sunt ei? Arătați-mi unde sunt ei. Dumnezeu își cheamă copiii deoparte prin manifestare. Ei nu trebuie să spună nimic despre aceasta, pentru că voi vedeți că s-a întâmplat ceva. El își așază fiul în poziție aducându-l în ordine în toate lucrurile. Astfel, el are aceeași autoritate, cuvântul lui este la fel de bun ca al unui Arhanghel, chiar mai bun. Fiul a fost înfiat, pus într-un loc înalt, așezat acolo afară, și-a schimbat hainele, și-a schimbat culoarea, iar Tatăl a ținut o ceremonie și a spus: „Acesta este fiul meu. De acum înainte este guvernator, este stăpânul peste toată moștenirea mea. Tot ce am Eu îi aparține

lui.” Acesta-i adevărul. Noi am putea merge înapoi la același Elah, Elah, Elohim, Elohim, vedeți, unde El este de Sine existent. Apoi vine înapoi prin IeHoVaH, care i-a dat omului stăpânire peste pământ. Ce așteptăm noi? Manifestările. Pământul geme. Haideți să citim aceasta. În ordine.

„...ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,

spre lauda slavei harului Său...” Ce este harul Lui? În urmă, când El nu era un Tată, harul Lui, dragostea Lui, ne-a făcut un copil al Lui, ca să putem fi aleși mai dinainte la înfiere, spre lauda harului Său. Vedeți?

„...pe care ni l-a dat în Preaiubitul Lui”, care este Hristos. Cum ne-a primit? Prin El. Cum ajungem noi în El? Printr-un singur Duh suntem botezați toți în El. Ascultați:

„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor...”

Cum puteți predica alegerea mai dinainte și așezarea în drepturi fără să existe o ispășire de păcat? De ce este aceasta? Voi greșiți în fiecare zi, în fiecare zi faceți rău. Dar dacă sunteți născuți din nou, imediat ce greșiți, Dumnezeu știe că vă pare rău pentru aceasta. Dacă ați sta în prezența președintelui Roosevelt sau a oricărui alt om și ați zice: „Sunt greșit. Dumnezeu să mă ierte pentru aceasta.” De ce? Acolo este ispășirea Sângelui...

Observați! *„iertarea p-ă-c-a-t-e-l-o-r”*. Păcătosul este păcătos și nu săvârșește păcate, dar biserica săvârșește păcate, face rău, are gânduri rele, impresii greșite, șovăie, se clatină ca un copilăș care încearcă să învețe să umble. El nu știe încă cum să umble bine, pentru că este un băiețel. Dar noi avem o Mână care ne ajunge, ne stabilește și zice: „Fiule, pășește așa!” El nu ne ridică și nu ne bate pentru că am făcut o greșală; El nu ne bate de moarte pentru că încercăm să

umblăm, ci ne iubește cum ne iubim noi copiii.

Un tată adevărat nu și-ar bate copilul dacă se întâmplă să cadă când încearcă să umble, ci își întinde mâna puternică, îl ridică de jos și îl ține cu ambele mâini, zicând: „Așa trebuie să faci, fiule. Pășește așa.” Așa face și Dumnezeu cu Biserica Sa. Se întinde în jos, îl ia în brațele Lui, îl ridică sus și zice: „Umblă așa, fiule. Nu spune aceasta, ci vorbește în felul Acesta. Mie nu-Mi pasă ce spune biserica, ce spune acesta sau celălalt, tu să spui ca Acesta. Dacă Cuvântul Meu spune ceva, tu să stai cu El, umblă cu El. Stai chiar cu El. Să nu-ți pese ce spun ceilalți, stai chiar cu El. Umblă cu Acesta! Așa să pășești.”

Păcatele noastre. În dragostea Lui a făcut ispășirea păcatelor noastre, pentru că altfel nu am fi avut nici o șansă. O, cum ne-am putea ancora în Cuvintele acelea!

„...după bogățiile harului Său, pe care l-a răspândit din belșug peste noi...” Ce este „belșug”? Oh, Doamne! El ne-a dat belșug „grămezi mari din acesta...”

„El l-a răspândit din belșug peste noi prin orice fel de înțelepciune și de pricepere...” El ne-a dat din belșug toată înțelepciunea și priceperea. Toată înțelepciunea, dar nu lumească, pentru că înțelepciunea lumii este nebunie pentru El, iar înțelepciunea lui Dumnezeu este nebunie pentru lume. Întocmai ca ziua și noaptea, una nu poate fi de acord cu cealaltă, dar când începe să răsară soarele și vine timpul zilei, noaptea se risipește din loc în loc. Tot așa, când începe să vină înăuntru Lumina Evangheliei, toate lucrurile lumii încep să dispară. Ce face aceasta? El răspândește din belșug Lumina Soarelui peste copiii Săi, umblând în Duhul, călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, abundând în harul Lui, cu toată înțelepciunea, priceperea, înțelegerea și iscusința, ca să știe cum să umble. Dacă vedeți că este greșit, aveți grijă ce faceți... Dacă este greșit, fiți atenți chiar și cum vă apropiați de aceasta. Fiți prudenți! Fii foarte atent, foarte sigur că știi cum să te apropii de aceasta. **„Fiți înțelepți ca un șarpe și nevinovați ca un porumbel.”** Aceasta a spus Isus.

Oh, aceste lucruri sunt bulgări de aur, prieteni! Noi am putea sta zi de zi pe acestea. Nu sunt minunate? Prudență și înțelepciune. El ne-a dat din belșug harul Său; nu ne-a dat o lingură plină, ci a luat o lopată mare și a continuat s-o arunce în felul acesta. Ne-a dat din belșug înțelepciune cu prudență.

Oh, har uimitor, ce dulce-i sunetul!

„...pe care l-a răspândit din belșug peste noi prin orice fel de înțelepciune și de pricepere

căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale...” Cui îi vorbește El? Cultelor? Frații mei, vă rog să nu credeți că înjosesc cultul vostru, pentru că nu fac aceasta. Eu încerc să vă spun doar că acesta a fost de la început un lucru greșit. Isus a zis: „*Duceți-vă, predicați Evanghelia*”, iar noi am mers și am făcut culte. Astfel, noi nu-L avem pentru că umblăm după înțelepciunea omului. Dacă ar învia Calvin...

Nu demult, am stat lângă mormântul unui mare reformator și m-am gândit ce om mare a fost el... Mă refer la John Wesley. Dacă John Wesley ar putea să învie astăzi din morți și să vadă starea bisericii lui, s-a rușina de numele lui. John Wesley a fost un om evlavios, un cărbune aprins smuls, cum spunea el. John Wesley a fost un om sfânt care a crezut în Dumnezeu, și a umblat pas cu pas după El. Dar după moartea lui, ei au zis: „Îi vom face lui John o biserică și o vom numi biserica Metodistă din cauza metodei lui de sfințire, aceasta fiind a doua lucrare a harului.” Astfel, au făcut o biserică, iar astăzi oamenii din acea biserică neagă toate lucrurile pentru care a stat John Wesley. John Wesley a predicat vindecarea divină, a crezut în botezul Duhului și în toată reșezarea darurilor. John Wesley, Martin Luther și mulți din acei oameni mari au vorbit în limbi și le-au tălmăcit, iar dacă astăzi ai vorbi în limbi într-o biserică metodistă sau luterană, te-ar arunca afară. Care este cauza? De ce fac aceasta chiar în timpul în care noi ar trebui așezați fiii? Ei au adoptat altceva, din cauză că nu cunosc Taina lui Dumnezeu și nu o vor cunoaște niciodată printr-un seminar.

Dați-mi voi să citesc ceva aici. Este în ordine? În ordine. Să ne întoarcem pentru că am ceva notat aici. Să vedem ce spune Pavel... învățătorul acestui Mesaj. Să deschidem la Fapte 9.5. *„Dar Saul sufla încă amenințarea... (Oh, micuțul acela mânios, cu nas coroiat, un iudeu răutăcios)... și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preotși i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.”* „Mă duc să-i caut și dacă-i găsesc, băiete, ce le voi face!” Vedeți, „Dacă pot să-i găsesc!” Dar el era ales mai dinainte!

De unde știi tu că bătrânul contrabandist de aici de jos nu este hotărât pentru Viață? De unde știi că dacă i-ai strânge mâna și ai invita-o la biserică pe femeia aceea de stradă cu care nici nu vorbești, nu ar deveni o sfântă a lui Dumnezeu acolo în slavă? De unde știi tu că ea nu este salvată? Noi nu știm aceasta, dar este datoria noastră să aruncăm năvodul, asemenea unui pescar care a aruncat năvodul în mare și l-a tras afară. El a prins broaște, pești, șopârle, păianjeni de apă, și de toate, dar unii din ei erau pești. El nu a știut, ci doar a aruncat năvodul. Și aceasta facem și noi.

Priviți-l pe Pavel. *„El i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.”* (Frate, el era într-adevăr dur).

„Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit în jurul lui... Acolo a venit un preot, dr. F.F. Jones și i-a zis: „Fiule, tu ai nevoie de o experiență de seminar ca să te poată folosi Dumnezeu.” Nu ar arăta Scriptura oribil dacă aș citi-o în felul acesta? Eu nu pun aceasta ca o glumă, dar aceasta este ceea ce scoatem noi din Ea când zicem: *„Știi, mama ta era o femeie bună și cred că tu ai fi un predicator bun.”* Priviți ce s-a întâmplat acolo.

„Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. (Iuh, pornește supranatural).

El a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

„Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus, pe care-L prigonești. Ti-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-o țepușă.”

Tremurând și plin de frică, el a zis: „Doamne, ce vrei să fac?” „Scoală-te”, i-a zis Domnul, „intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.”

Oamenii au călătorit cu el, au mers mai departe și au aflat un bărbat. Jos, Anania a avut o vedenie. Totul este supranatural! Anania a văzut o vedenie cu Saul, acel ins răutăcios. El era un profet și când s-a rugat în casa lui, a avut o vedenie în care Domnul i-a zis: „Este un om care vine pe drum de departe la fel de orb ca un liliac, numele lui este Saul, Saul din Tars.

„Doamne, am auzit lucruri rele despre acel om, să nu mă trimiți după el, eu sunt un om mic.”

Dar El i-a zis: „Iată că în timp ce venea pe drum, în jos, Eu i-am arătat o viziune. M-am arătat lui într-un Stâlp de Foc și l-am lovit, așa că este cât se poate de orb. A trebuit să-l orbesc și să-l sfâșii înainte ca să pot face ceva din el. Vezi, a trebuit să-i sfâșii toată teologia. Tu știi că el era un om mare în acea biserică, avea tot felul de diplome și nu trebuia să se mai șlefuiască deloc, dar a trebuit să scot totul afară din el.”

Acea era problema. El nu trebuia să pună mai mult în Saul, ci să scoată afară ce era în el. Eu cred că aceasta este problema cu mulți din clericii noștri de astăzi: Dumnezeu trebuie să scoată afară lumea din voi ca să poată pune Duhul Sfânt. Să scoată!

Anania a zis: „Doamne, omul acesta este îngrozitor.”

„Da, dar iată că el se roagă, așa că vei merge pe o anumită stradă și vei ajunge la o fântână. Treci de fântâna aceea, o iei la stânga apoi mergi în jos. Acolo va fi o casă albă. Du-te și bate la ușă. El stă întins acolo, în hol. Pune-ți mâinile peste el, du-l jos la râul Damascului și botează-l în Numele lui Isus pentru că, îți spun, el va trebui să sufere mult pentru Mine, pentru că el este mesagerul Meu pentru Neamuri.” Amin.

„Ei bine, doar o clipă Doamne! La ce școală să cer sfatul?” Vă spun eu ce să facem: să citim Galateni, și vom afla. Dacă citim în Galateni 1 începând cu versetul 10, vom afla la ce școală a mers Pavel, ce seminar a urmat, ale cui mâini au fost puse peste el și, oh, tot ce a avut loc. ca să economisim timp, să începem cu convertirea lui citind versetul 10: *„Caut eu oare, în clipa aceasta, să caut bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, nu aș fi robul lui Hristos.”* Oh, vai, vai vai!

Să ne întoarcem puțin la Galateni 1.8. Câți știu că Pavel a fost cel care i-a făcut pe oamenii din Fapte 19, să fie botezați din nou în Numele lui Isus? Sigur că el a făcut-o, iar în Galateni 1.8, spune: *„Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer vă predică o altă Evanghelie, diferită de aceea pe care v-am predicat-o noi, să fie blestemat.”* De unde ai luat această Evanghelie, Pavel? În versetul 9, citim: *„Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă predică cineva o Evanghelie diferită de aceea pe care ați auzit-o și ați primit-o, să fie blestemat.”*

Dacă acela este un arhanghel, un episcop, un supraveghetor general, sau dacă este doctor cutare și cutare, oricine este el, dacă nu predică botezul în apă în Numele lui Isus Hristos, botezul Duhului Sfânt, reșezarea darurilor, venirea lui Isus Hristos și toate acestea, să fie blestemat! Dacă încearcă să ia ceva din acest Cuvânt și să spună că a fost pentru o altă zi, dacă încearcă să pună vreo idee nouă pe care a învățat-o în ceva seminar, să fie blestemat.

Să citim mai departe ca să vedem cum a primit-o Pavel.

„Caut eu oare, în clipa aceasta, să caut bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, nu aș fi robul lui Hristos.” Cum pot aștepta eu, sau un om care-l iubește pe Dumnezeu, în special un predicator, să primească altceva decât să fie urât de oameni? Oamenii te vor urî. Isus a spus: *„Dacă ei mă numesc pe Mine, Stăpânul Casei... Eu sunt Stăpânul, Cel mai mare dintre voi toți! Eu sunt Cel care pot înfăptui mai multe minuni și pot face mai multe prin Duhul Sfânt decât voi toți, pentru că Eu am toată plinătatea în Mine, și dacă ei M-au numit pe Mine, Beelzebul, cu cât mai mult vă vor numi pe voi. Dar, ”a spus El,” să nu vă gândiți ce veți zice, pentru că nu voi veți fi cel care vorbește, ci Tatăl, care locuiește în voi și vorbește în acel timp. Doar stați drept cu Cuvântul.”* Și când El a terminat de scris toată Cartea, a spus: *„Oricine va scoate un cuvânt din această Carte sau va adăuga un cuvânt la Ea, va fi scos din Cartea Vieții.”* Dumnezeu să ne ajute să stăm drepti cu El!

Acum voi citi repede următorul verset:

„Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia predicată de mine, nu este de obârșie omenească, eu nu sunt metodist, baptist sau prezbiterian, Ea nu este de obârșie omenească,

pentru că nu am primit-o, nici nu am învățat-o de la oameni, nici de la un seminar, nici de la un doctor în divinitate sau de la vreo școală. Eu nu am primit-o în felul acela, nu am învățat-o, nici nu am auzit-o în felul acela.” Dar cum ai primit-o, Pavel? *„prin descoperirea lui Isus Hristos, când mi s-a descoperit Hristos că El este Fiul lui Dumnezeu, când acel Stâlp de Foc a venit peste mine în ziua aceea, eu am zis: „Cine ești Tu, Doamne?” iar El a răspuns: „ Eu sunt Isus!”*

Acum, am să vă arăt ce i s-a întâmplat. Astăzi, chiar dacă cineva ar avea experiență, ei ar vrea să-l trimită zece ani să învețe limba greacă, apoi alți zece ani să învețe altceva și pe când termină, este dus. Dar Pavel a spus: *„nu am primit-o,*

nici nu am învățat-o de la oameni, ci prin descoperirea lui Isus Hristos, pentru că ați auzit discursurile mele din trecut, în religia iudaică. Eu am fost un doctor mare, băiete, am avut-o.” El a fost învățat de Gamaliel, cel mai mare învățător pe care l-au avut. Câți știu că Gamaliel era cel mai mare învățător din acel timp? Da, domnule. „Băiete, eu am avut religia iudaică, am știut cum să spun crezul apostolilor și toate celelalte lucruri. Știam cum să spun toate rugăciunile de dimineață și să binecuvânteț poporul.” Vedeți?

„...cum prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu, și făceam prăpăd în ea. Cum am încercat să opresc grămada aceea de holly-rollers. Vedeți? Și am beneficiat în religia iudaică...am fost un om mare, băiete, și le-am arătat că pot să-i zdrobesc, pentru că l-am omorât pe Ștefan și am făcut multe alte lucruri.” El i-a persecutat peste măsură.

„...cum eram mai înaintat în religiunea iudeilor decât mulți din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespus de mare pentru datinile părinților.” (v.14)

Amintiți-vă, nu pentru Cuvântul lui Dumnezeu, Tatăl lor, ci pentru tradiția bisericii. Cu alte cuvinte, „presupun că am fost un metodist până în măduvă, am fost un baptist până în măduvă și am fost un penticostal până în măduvă.” Oh, voi sunteți? Eu vreau să fiu în Dumnezeu până în măduvă. Da, aceasta este. Vedeți? În ordine.

„...tradițiile părinților mei. Dar când Dumnezeu, (oh, Pavele, tu vii aici) m-a pus deoparte din pântecele mamei mele, care m-a adus în această lume și m-a chemat prin harul Lui - a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său...” cum este aceasta? „Duhul Sfânt în mine! Lui Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecele mamei mele, i-a plăcut să mă ia și să-L descopere în mine pe Fiul Său, care este Duhul Sfânt în formă de Duh.” Oh, vai! Iuh! Cred că vreau să strig doar puțin.

Lasă-mă să-ți spun frate, „Când Dumnezeu a găsit cu cale.” Oh, Aleluia! Când

Dumnezeu a găsit cu cale. Un tată bețiv și o mamă...Dumnezeu să te binecuvânteze, mamă, eu nu spun nimic împotriva ta, dar nu ai știut despre Dumnezeu mai mult decât știe un iepure despre schiuri. Și un tată care a zăcut beat pe străzi. Nu am avut nici măcar ghete ca să merg la școală, purtam părul lung, pe gât și fiecare mă ura pentru că eram venit din Kentucky în Indiana. Oh, era doar o priveliște împruțită. „Dar lui Dumnezeu i-a plăcut! Amin! Lui Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pânțelele mamei mele, I-a plăcut să-L descopere pe Fiul Său în mine și m-a făcut un slujitor al Cuvântului, care va sta drept cu El, care va arăta viziuni, semne și minuni. Oh, Doamne.”

Vedeți despre ce vorbea el? Lui Dumnezeu I-a plăcut să facă aceea. Cum? Ascultați cu atenție, versetul 16: *„Să descopere pe Fiul Său în mine, ca să-L pot predica printre păgâni, eu nu m-am sfătuit cu biserica, nu m-am dus la nici un episcop să-l întreb ce să fac, nu am apelat la carne și sânge, la vreo organizație sau altceva. Eu nu am avut niciodată nimic de-a face cu ei, nu m-am sfătuit cu carnea și sângele, nici nu m-am suit la Ierusalim, la toți marii preoți sfinți, nici la sfinții părinți ca să le spun: „știți, eu am avut o vedenie. Ce ar trebui să fac cu privire la ea, fiindcă L-am văzut pe binecuvântatul nostru Domn Isus?”* Ei mi-ar fi răspuns: „ieși afară de aici, holly-roller-ule! Ce s-a întâmplat cu tine?” Nu, eu am avut toate diplomele lor de la început.

Pavel a spus aici, și eu vă pot arăta cu Scriptura, că el a trebuit să uite tot ce a învățat vreodată și să socotească totul ca un nimic, ca să-L poată cunoaște pe Hristos. Oh!

„...nici nu m-am suit la Ierusalim, la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc. După trei ani, m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa, și am rămas la el cincisprezece zile.” (v. 17 și 18)

Noi citim în continuare că Pavel și apostolul Petru, nu s-au văzut niciodată în viață și nici nu s-au cunoscut, dar când s-au întâlnit, predicau aceeași Evanghelie. Dumnezeu are o școală. Vedeți?

Acolo era Petru care s-a ridicat în ziua Cincizecimii și a zis: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fiți botezați în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Atunci, Filip a zis: „Oh, ce zi glorioasă este aceasta! Am și eu ceva de făcut, am o chemare jos, în Samaria.” Apoi s-a dus acolo jos, și a trebuit să mărturisească în stradă. Atunci a venit o persoană bolnavă, el și-a pus mâinile peste ea și a început să sară și să tresalte strigând „Slavă lui Dumnezeu! Ia te uită!” Astfel, a început să aibă o adunare mare și a zis „voi toți aveți nevoie de Duhul Sfânt dar trebuie să fiți botezați în Numele lui Isus.” Astfel, i-a luat pe fiecare, acolo afară și i-a botezat în Numele lui Isus. Apoi a zis „Petru, acum vino și pune-ți mâinile peste ei,” și toți au primit Duhul Sfânt. La fel s-a întâmplat în casa lui Corneliu.

Pavel nu l-a văzut pe el și nici nu a auzit nimic de el, dar când a trecut prin părțile de sus ale Efesului, a găsit niște ucenici care aveau un predicator baptist, pe Apolo, un avocat convertit deștept și strălucit care dovedea cu Vechiul Testament, că Isus era Fiul lui Dumnezeu. Da, domnule, el era un om deștept iar ei strigau și se bucurau. Așa spune Biblia. Citiți în Fapte 18 și 19 și vedeți dacă nu este adevărat. Ei aveau bucurie, dansau în Duhul și alergau în jur, știți voi, iar Pavel le-a zis: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*” Voi, frați bapțiști, încercați să le băgați aceasta pe gât la oameni spunând că în greacă scrie: „ Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Eu vă provoc să-mi aduceți scrierile grecești, fiindcă eu am textul original din limba greacă. Am de asemenea și textul din aramaică și ebraică și în fiecare din ele scrie: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?*”

Voi sunteți salvați prin credință, prin credința voastră în Dumnezeu. Sângele vă ține curați de păcat, pentru că aceasta face jertfa. Sângele nu vă salvează, ci Sângele vă ține curați. Cum spuneți voi că sunteți salvați? Voi sunteți salvați prin credință și aceasta este prin cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu care vă cheamă. Voi sunteți salvați iar Sângele face ispășirea constant, ținându-vă curați. Apoi, printr-un singur Duh, voi sunteți botezați în Duhul Sfânt, în părtășia credincioșilor și în părtășia Duhului Sfânt, ca să fiți călăuziți de Duhul și să faceți semne și minuni.

Așteptați, mergeți înainte așteptând Ceva, încă puțin, și noi Îl primim. Credem că Îl

vom primi. Eu v-am spus să Mă chemați la timpul acesta, nu-i așa? ...

Cât ține această salvare, până când? Ce fel de salvare este ea? Din biserică în biserică? Să ne întoarcem pentru o clipă la Evrei 9.11. Deschideți Biblia la Cartea Evreilor ca să aflăm cât durează această salvare: *„Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, (aceasta o spune același învățător, Pavel,) adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat odată (de câte ori? O dată!) pentru totdeauna, în locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat, (salvarea pentru o săptămână? Sau până la următoarea trezire?) o răscumpărare veșnică.”*

Ce înseamnă cuvântul „veșnic?” În Hristos, după ce am crezut. Nimeni nu-L poate numi pe Isus „Hristos”, decât prin Duhul Sfânt, de aceea există trei clase de oameni: necredincioși, credincioși prefăcuți și credincioși. Cei care au crezut în Viața Veșnică, au intrat în curți.

Priviți vechiul Cort. Care a fost primul lucru pe care l-au făcut ei? Au intrat Curte, Curtea Neamurilor. Următorul era Altarul de aramă unde ei spălau jertfa, apoi jertfa era omorâtă și altarul era stropit cu sângele ei. O dată pe an, Aaron era uns cu parfumul Trandafirului din Sharon, un ulei scump și parfumat. Ei îl turnau pe capul lui și curgea drept în jos până la tivul hainelor lui. Priviți cum acest om a trebuit să meargă o dată pe an în spatele acelor perdele ducând cu sine sângele pentru Scaunul milei. O dată, toiagul lui Aaron a fost pus acolo, iar a doua zi era înmugurit și înflorit. Un toiag vechi pe care l-a purtat poate patruzeci de ani în pustie, a fost pus în Locul acela Sfânt.

Priviți, când a luat acel sânge sfânt al legământului, el a fost uns și a fost îmbrăcat cu haine care aveau pe ele niște clopoței mici sunători: o rodie și un clopoțel iar omul acela trebuia să pășească în așa fel, încât, de fiecare dată când își mișca piciorul, acei clopoței să cânte „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”! „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”! „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”! Oh, vai!

Despre ce vorbesc eu? Ascultați-L, Tabernacol Branham! Voi ați avut șansa voastră. Când un bărbat este uns cu Duhul Sfânt ca să fie înfiat în Familia lui Dumnezeu și să fie poziționat de Tatăl și așezat într-o slujbă aici, afară sau pentru ce l-a chemat Dumnezeu, umblarea lui trebuie să fie: „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul” „Sfânt, Sfânt, Sfânt”!

„Oh, tu trebuie să te întorci și să fii” ... „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”! „Oh, tu trebuie să crezi tot ce a spus bătrânul,” dar: „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”! Lăsați ca Cuvântul Lui să fie pe primul loc, lăsați ca El să fie tot ce există, scufundat și stabilit în inima voastră! Umblarea voastră trebuie să fie în Cuvânt: „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”!

„Oh, dacă ați veni doar pe aici, vă voi spune eu ce facem: ne vom organiza, te punem în organizația noastră și vei fi un om mare.” „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”! „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”, mergând doar înainte. Nu contează ce spune cineva. Ei zic: „Retrage aceste benzi! Fă aceasta, fă aceea și cealaltă.” „Sfânt, Sfânt, Sfânt pentru Domnul”! Voi aveți ochii îndreptați spre Calvar și nu există nimic care să vă poată opri. Umblarea vieții voastre este pe drumul Împăratului, unși cu uleiul sfânt, mergând în Sfânta Sfintelor. Iuh! În ordine.

Pavel a spus că el nu a primit Aceasta de la oameni. Acum, ce spune el? Să ne întoarcem la lecția noastră din Efeseni.

„...căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale.” Ce este voia Sa? „ne-a făcut cunoscut taina voii Sale.” Cei care vă notați, este versetul 9. Acum mă voi grăbi pentru că se face târziu. Oh, fiecare Cuvânt este un bulgăre de aur! Voi puteți să-l luați și să continuați să-l lustruiți. Voi puteți săpa, eu pot... Voi puteți lua unul din Cuvintele de acolo, din Geneza și să-l lustruiți, să-l duceți în Exod și să-l lustruiți din nou, apoi să-l duceți în Levitic și să-l lustruiți din nou, până ajungeți la Apocalipsa, astfel, fiecare părticică este Isus! Voi doar puteți să-l lustruiți cât de mult vreți pentru că va fi Isus până atingeți Apocalipsa, pentru că El a zis: „Eu Sunt Cel ce era, Cel ce este și Cel ce va veni. Eu Sunt Rădăcina și Vlăstarul lui David, Steaua dimineții. Eu Sunt Alfa și Omega.” Aceasta înseamnă de la A, la Z în

alfabetul grecesc. „*Eu Sunt de la A, la Z. Eu Sunt! Eu Sunt Totul și în toți.*” Acesta este Adevărul. „*Eu Sunt Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu pentru totdeauna. Eu am cheile morții și ale iadului.*” (Apocalipsa 1.8 și 18.) Oh, Vai! Fiecare Bulgăre de aur pe care îl ridicăți aici și începeți să-L lustruiți, se va lustrui drept în Isus.

Ce așteptăm noi? De ce sunteți aici, în adunare și care este scopul acesteia? După ce geme lumea? De ce atârnă acolo bomba atomică? Ce sunt moleculele și atomii? Oh, ce este cu toate acestea? Deschideți puțin la Romani 8. Ce așteaptă aceasta? Ce așteaptă toate acestea? Cât este ceasul?

Romani 8, începând de la versetul 14:

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, sunt fiii lui Dumnezeu.”
Acesta este Adevărul. *„Și voi nu ați primit un duh de robie ca să mai aveți frică..”*

„Oh, mă întreb dacă pot să o țin înainte! O,o,o, dacă pot să o țin înainte.” „Eu nu țin nimic. Nu eu am ținut-o înainte, ci El a ținut-o. Eu sunt acum în El, vedeți?” Voi ziceți: „Ei bine, dacă sunt în El!” Voi, prezbiterienii, spuneți: „Ah, noi am crezut întotdeauna Aceasta.” Dar viața voastră dovedește că nu credeți, decât dacă trăiți Viața pe care a trăit-o El și credeți aceeași Evanghelie pe care a predicat-o El.

Voi, baptiștii, spuneți: „Sigur, eu cred în siguranța veșnică.” Apoi mergeți afară, fumați trabucuri și alergați la dans iar femeile își taie părul, își vopsesc fețele și se comportă ca nu știu ce. Roadele voastre dovedesc că nu-L credeți. Când eu spun: „Credeți în vindecarea divină?” voi răspundeți: „Oh, doctor Jones a spus că acesta a fost pentru zilele trecute.” O, fățarnicule! Care este problema cu tine, sărman copil amăgit? Tu ești atât de departe de Evanghelie, încât ești de compătimit. Ai fost tras la o parte, pe vreun drum noroios, pe un morman care arde. Nu vezi tu ce spune El aici? „Orice duh care mărturisește că Isus nu este venit chiar acum în trup, este de la duhul rău.” Biblia spune că: *„Isus Hristos este Același ieri, astăzi și în veci!”* Ce a spus El atunci? Că El este acum și că El este întotdeauna Același. Acum ascultați.

„Căci voi nu ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit Duhul de În...adunarea spune „Înfiere”. Acum, după ce sunteți înfiați, voi sunteți așezați și atunci înțelegeți, după ce este spusă ceremonia și sunteți așezați corect în Trup. Sigur, când sunteți născuți din nou, aceea este nașterea voastră, voi sunteți un fiu sau o fiică. Dar acum, voi sunteți așezați pozițional. Noi nu am primit un duh de frică, ci am primit Duhul de înfiere prin care strigăm: „Ava!” adică: „Tată!” Aceasta înseamnă : ”Dumnezeul meu.” În ordine.

„Însuși Duhul mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.”

Cum o va face? Voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Aceasta nu mă deranjează, eu sunt un copil al lui Dumnezeu,” apoi ieșiți afară și faceți lucrurile pe care le faceți. Duhul lui Dumnezeu, va face lucrările lui Dumnezeu pentru că Isus a spus: *„Cel ce crede în Mine, va face lucrările pe care le fac Eu.”* Vedeți?

Dacă această viță răsare și rodește un ciorchine de struguri iar următoarea răsare și produce dovleci, acolo este ceva greșit. Vedeți? Este o biserică altoită, o viță altoită, o persoană altoită. Fratele Branham bate în amvon. Dacă o persoană aparține la o denominațiune și se numește creștin, dar nu are Duhul Sfânt, Puterea lui Dumnezeu și toate aceste lucruri...

Dacă voi mergeți afară și vă comportați ca o grămadă de oameni beți doar pentru că ați vorbit în limbi, eu am văzut draci vorbind în limbi. Da, domnule. Eu i-am văzut dansând în duh, strigând, făcând spume la gură și orice altceva. Eu am văzut aceasta...Eu nu vorbesc despre aceea, ci vorbesc despre Duhul lui Dumnezeu.

„Căci însuși Duhul mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.

Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și

Împreună moștenitori ai lui Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.

Eu socotesc că suferințele..” Ascultați la aceasta. Oh, este cu adevărat frumos. „Eu socotesc că suferințele din vremea de acum, nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava care va fi descoperită în noi! În noi!

Căci și creația (în limba greacă scrie „creația” și este corect,) așteaptă manifestările fiilor lui Dumnezeu.”

Ce așteaptă totul? Ce așteaptă toată creația? Manifestările fiilor lui Dumnezeu. Ea așteaptă ca Biserica să vină în poziția ei. Cine era fiul lui Dumnezeu? Adam. Unde era stăpânirea lui? Pe pamânt, el stăpânea pamântul. Este adevărat? Atunci, El nu era Elah, Elah, Elohim, ci era IeHoVaH. Înțelegeți? Aceasta înseamnă: „Eu sunt Dumnezeu și Eu am făcut pe unii mai mici sub Mine și le-am dat o stăpânire. În stăpânirea lor, stăpânirea de sub ei, este pamântul.” Omul avea stăpânire peste pământ și toată creația așteaptă să fie manifestați fii lui Dumnezeu. Noi așteptăm venirea acelei zile fericite a Mileniului, când binecuvântatul nostru Domn va veni și va lua Mireasa care Îl așteaptă. Oh, pământul suspină și plânge după acea zi de ușurare dulce, când Salvatorul nostru va veni iarăși înapoi pe pământ.

Este adevărat? Așteaptă. Dumnezeu încearcă să-și pună Biserica în poziție ca să Se manifeste, luând unul prin care poate lucra și să zică: „ Iată Duhul Meu curgând liber, acolo este El, fiindcă Eu pot lucra.” Aici ia pe altul și-l așază: „Eu îl pot așeza.” Înfiere, așezare, manifestare, îl ia afară, face o ceremonie peste el, îl vizitează un Înger și-i spune ceva. Dacă el doar născoceste ceva, aceasta nu va merge. Nu, nu, aceea nu va merge. Noi avem multe de felul acesta dar eu vorbesc despre manifestările fiilor lui Dumnezeu, când Dumnezeu Se manifestă și El îl trimite afară, iar el merge înainte și ceea ce spune este Adevărul. Ce face el este Adevărul. Tot ce face el, Îl manifestă pe Hristos. Cum îl judecați voi? Prin felul cum rămâne el cu Cuvântul. Vedeți, așa îi puteți cunoaște pe toți oamenii, prin felul cum rămân cu Cuvântul. Biblia spune că, dacă ei nu vorbesc conform cu Cuvântul, nu au Viață. Vedeți, lăsați-i în pace.

Să citim repede, apoi va trebui să ne oprim pentru că timpul se duce. În ordine. În versetul 9, citim: **„căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, să ne înfieze după buna Lui plăcere, pe care El a hotărât-o în Sine: El Însuși a hotărât aceasta înainte de întemeierea lumii.”** Câți o înțeleg? Vedeți? Ca o repartizare, oh, vai! Venim din nou aici. Ha! Oh, să trecem prin aceasta. Vedeți...repartizarea împlinirii timpului...

Credeți în „repartizarea plinătății timpului?” Ce este plinătatea timpului? A existat o repartizare sau o vreme a Legii Mozaice, a existat o repartizare, o vreme a lui Ioan Botezătorul și a existat o repartizare a lui Hristos. Apoi a existat o repartizare a bisericii organizate, a existat o repartizare a revărsării Duhului Sfânt iar acum este repartizarea înfierii, ceea ce așteaptă lumea suspinând. „Și acum vine plinătatea timpului, plinătatea repartizării timpului.” Ce este plinătatea timpului? Când cei morți înviază, când boala încetează și când tot pământul încetează să mai suspine. *„Plinătatea repartizării timpului.”*

Priviți la aceasta. La plinătatea repartizării timpurilor, El poate să adune împreună, într-unul, în Hristos, toate lucrurile. Nu sunteți bucuroși? Cum o face El? În Cine adună El toate lucrurile? (adunarea zice „în Hristos”.) Cum ajungeți voi în Hristos? („Printr-un singur Duh”.) Printr-un singur Duh, noi suntem botezați într-un („Trup”.) Trup. Al cui este acel Trup? („Al lui Hristos.”) Judecat deja („Amin.”) El a luat judecata noastră. Atunci, ce suntem noi? „Când voi vedea (adunarea zice „Sângele”), sângele, Eu voi trece peste tine.” De fiecare dată când El privește la Trup, acolo stă El însângerat. De acum eu sunt înăuntru? Duhul Sfânt. El trece peste. Oh, Doamne! Și la plinătatea repartizării timpului, El poate să adune împreună toate lucrurile în Hristos: cele din ceruri și cele de pe pământ.

Dacă vreți să vorbiți despre un Nume, noi vom începe cu El chiar acum. Cum este numită toată Familia din cer? (adunarea zice: „Isus Hristos.”) Cum este numită toată Familia de pe pământ? („Isus Hristos.”) În locul acesta sunt femei fine și bogate, adevărate doamne, dar una singură este doamna Branham, doamna William Branham și aceea este soția mea. Doar ea merge cu mine acasă. Vedeți? Restul mergeți cu bărbații voștri. Există o singură Biserică mare și vie a Dumnezeuului Celui viu și Ea poartă Numele Lui, Ea este umplută cu Duhul Lui.

Acesta este Adevărul.

Eu nu condamn faptele bune, spitalele pe care le construiesc și lucrurile bune pe care le fac. Eu cred că este un lucru minunat, sunt binecuvântările lui Dumnezeu pentru săraci, pentru omenirea suferindă. Eu nu condamn toate celelalte lucruri pe care le fac ei pentru că sunt chiar bune. Nu condamn nici marile lor organizații și nici milioanele lor de dolari, pentru că mai degrabă aş vrea să văd acestea decât cârciumi de contrabandă la colț. Desigur, eu îi respect ca slujitori care stau la amvon, dar când se ajunge la strângerea împreună, la sfârșitul vremurilor, aceasta va fi așteptarea pentru manifestarea fiilor lui Dumnezeu...ca El să-i poată aduna pe toți împreună, pe toți cei ce au fost aduși în Hristos. Ce este Hristos? Cum intrăm noi în El? 1Corinteni 12: *„Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup, care este Trupul lui Hristos, și făcuți părtași ai fiecărui dar și lucru bun pe care îl are El.”* Este adevărat? *„Și tot pământul suspină, plânge și așteaptă manifestările care vor avea loc când Hristos și Biserica Lui se vor uni împreună.”* Acea plinătate a repartizării timpului adună împreună într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. *„În El, noi am obținut o moștenire.”*

Oh, frate Neville! Iartă-mă pentru că am folosit acest timp. Cuvântul acesta „moștenire”, oh, oh, oh! Aceasta trebuie. Oh, oh! Eu știu că El este Fratele meu rudenie. Sper că nu sunt nebun. Nu cred că sunt nebun, însă oh, vai! Ce am primit? O moștenire, noi am primit o moștenire. Cineva trebuie să vă lase ceva. Dumnezeu v-a lăsat ceva înainte de întemeierea lumii: un nume scris în Carte, pentru ca atunci când va fi junghiat Mielul, să fiți recunoscuți cu El. Oh! Să păstrăm aceasta până diseară. Să mai citim încă puțin. Vai, vai! Cum vom lua în seara aceasta capitolul 3 când nu am luat nici patru sau cinci versete din acesta? Acum ne pregătim de încheiere dar va trebui să-l citesc și să las să treacă.

„În care noi am obținut o moștenire”...Ce? Cum obținem noi această moștenire aici? Cum am obținut-o? Pentru că am umblat drept? Nu, ci pentru că am fost rânduți mai dinainte. Amin. Iuh! Frați arminieni, știu că este foarte greu pentru voi, eu nu vreau să rănesc dar îmi face bine să știu că aceasta...Voi nu o vedeți dar este și pentru voi. Vedeți, voi sunteți în ordine. Voi sunteți în ordine, oh dar este atât de bine să privești la aceasta. Da, este întocmai cum a spus fratele Neville

când a vorbit despre arcadă: „Urcați-vă pe o scară dublă, mergeți în jur și vedeți ce aveți.” Da, domnule. Așa arată Acesta . Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, este Scara noastră dublă, care ne spune ce avem. Vedeți? O moștenire. Oh, vai!

„Fiind...” ce fel de moștenire? *„... rânduți mai dinainte, după sfatul voii Sale...”* Înainte ca El să fie un Tată, înainte ca El să fie Dumnezeu, înainte ca El să fie un Salvator, un Vindecător, înainte de toate acestea, El a rânduit, a pus Numele Mielului în Carte, prin cunoștința Sa mai dinainte a privit jos de tot, a văzut numele vostru și l-a pus Acolo. Ce este aceasta? După o vreme, noi am venit în lume născuți de părinți păcătoși și umblăm prin lume, știți voi.

Pavel, acel iudeu cu nasul coroiat, împlinea...și Ceva a spus: „Aici, aici, aici, aici, aici,” iar voi ziceți: “Ava, Tată!” Și de aici începem să venim.

„Ne-a rânduit la moștenirea care ne-a fost hotărâtă în El.” Înțelegeți? Noi am moștenit-o înainte de întemeierea lumii căci propria Sa voie împlinea scopul Său de a fi Dumnezeu și Salvator.

„În care voi v-ați încrezut, după ce ați auzit Cuvântul Adevărului.” Cine este Adevărul? Isus este Adevărul, Adevărul Evangheliei. Care Evanghelie? Există o singură Evanghelie pentru că în Galateni 1 scrie: *„Chiar dacă un înger predică o altă Evanghelie, să fie blestemat.”* Aceasta este Evanghelia salvării noastre, nu alta, pentru că nu există alta. *“Căci nu este dat sub cer nici un alt Nume în care să fiți salvați,”* ci în Numele cui? Adunarea spune: “Domnul Isus Hristos!” Oh, vai! *„...în care, după ce ați crezut, ați fost pecetluiți.”* Oh, *„...după ce ați crezut!”* Cum putem trece peste aceasta frate? Să o lăsăm pentru diseară, ce ziceți? Eu nu pot lăsa deoparte Cuvântul „pecetluit” sau cum ajungeți înăuntru.

Moștenire prin hotărâre mai dinainte. Eu am moștenit ceva. Ce am moștenit? Trebuia să fie cineva care să îmi lase o moștenire. Voi ziceți: „Păi, Isus ți-a lăsat o moștenire.” Poftim? Isus nu mi-a lăsat o moștenire și nici vouă nu v-a lăsat. El doar a venit jos și a plătit pentru moștenirea voastră, v-a adus la moștenirea voastră,

dar numele vostru a fost pus în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu v-a dat moștenirea pe care ați avut-o de la început, Isus a venit doar...Iată felul în care încearcă ei s-o explice: Dumnezeu a zis „ei bine, sunt mulți oameni pierduți. Nici unul din ei nu va fi salvat deci, Îl voi trimite jos pe Isus și poate că El va...poate că la cineva îi va părea rău, știind ce am făcut Eu și va ajunge să fie salvat.” Oh, milă! Eu nu mi-aș face slujba în felul acela, chiar dacă uneori am o vorbire mai sărăcăcioasă. Vedeți, eu nu aș face-o în felul acela.

Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu a văzut exact cine va fi salvat și cine nu va fi salvat, și L-a trimis pe Isus să-i salveze pe aceia pe care El i-a ales deja. Nu a spus Pavel cu cinci versete în urmă că „Dumnezeu, în El, ne-a ales înainte de întemeierea lumii?” Aceea este moștenirea noastră. Dumnezeu ne-a ales și L-a lăsat pe Isus să vină ca să plătească prețul nostru. De ce? Ca prin vărsarea sângelui Său, să nu ne fie socotit nici un păcat, nimic din ce faceți. Dar: „*Pentru cel ce păcătuiește cu voia, după ce a primit cunoștința Adevărului, nu mai există jertfă.*” Aici vă veți ridica din nou și veți spune: „De ce spui aceasta, frate Branham?” Înțelegeți că este scris: „*cine a primit cunoștința Adevărului.*” Ei nu au primit Adevărul, ci doar cunoștința lui. Vedeți? „*Este cu neputință ca aceia care au fost luminați odată, au gustat darul ceresc, s-au făcut părtași Duhului Sfânt și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu,*” la fel ca și credincioșii de graniță de acolo, din urmă. Foarte mulți mi-au scris scrisori cu privire la aceasta.

Credincioșii aceia de graniță, au mers acolo sus, împreună cu Iosua și Caleb. De ce? Noi vom numi țara aceea, Duhul Sfânt. Vedeți, ei sunt aici, în spate. Să zicem că acesta este Duhul Sfânt, iar ei sunt aici, afară. Acolo este făgăduința. „Ei bine, noi am trimis zece iscoade, câte una din fiecare seminție, pentru ca toate semințiile să știe care este moștenirea noastră, unde vom fi așezați fiecare.” Dar când au ajuns acolo, ei au spus: „Oh, vai! Nu! De acum încolo, noi vom fi numiți holly-rollers. Oh, nu, noi nu putem face aceasta, pentru că vom fi numiți holly-rollers.” Vedeți? Dar Iosua și Caleb au zis: „Noi vom vedea cum arată.” Astfel, ei s-au dus și au privit țara. Vai, ei s-au întins acolo sus, și au tăiat un ciorchine mare apoi au venit înapoi și au zis: „Băiete, este bună. Este chiar bună! Luați și gustați din ei pentru că sunt într-adevăr buni.” Dar ceilalți au zis: „oh, este bună, dar priviți la acei uriași...oh, noi nu o putem face. Cum vom sta împotriva acelor culte uriașe? Oh, noi nu o putem face. Nu, domnule. Nu contează cine este, noi nu o

putem face. Nu, domnule!” Și au continuat: „Oh, haideți să mergem înapoi la oalele cu carne din Egipt. Trebuia să fi rămas acolo jos, pentru că nu o putem face. Acest drum este prea îngust și știm că nu o putem face, nu putem face aceasta.”

Bătrânul Caleb a zis: „Stați liniștiți cu toții!” Și Iosua a zis: „Tăceți cu toții și lăsați-mă să vă spun ceva.

„Oh, vai, vai, vai, noi nu o putem face! Ei bine, dacă trebuie să renunț la partida mea de cărți, frate Branham, dacă trebuie să-mi las părul să crească la fel ca o femeie bătrână, nu știu ce aș face. Eu nu aș putea să-mi arunc pantalonașii scurți, eu nu aș putea renunța la trabucurile mele!” Oh, sărman exemplu! „Da, dar nu o pot face.”

Iosua a zis: „Oh, țara este bună. Aleluia! Noi o putem lua.” Ce era aceasta? Ei priveau la marile lor cetăți întărite, dar Iosua și Caleb priveau la promisiunea lui Dumnezeu. Nu contează cine sunteți, stați cu Cuvântul! Stați cu Cuvântul!

Petru a spus: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, pentru iertarea păcatelor, deoarece promisiunea este pentru voi, (Ce promisiune? Țara promisă), pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”* Nu vă lăsați răniți de aceasta. Vedeți?

Voi, sfinții pelerini și nazarinii ați venit drept în sfințenie, ați venit până la punctul în care ați văzut strugurii dar apoi v-ați întors înapoi. Vedeți ce s-a întâmplat? Aceasta este motivul pentru care nu ați intrat în țară. Arătați-mi un nazarinean, pe cineva din sfinții pelerini sau oricare din ei, care au astăzi campanii de vindecare cu semne și minuni. Arătați-mi unul. Voi ați rămas cu Egiptul, ați mers înapoi la oalele cu usturoi, v-ați oprit la Cades-Barnea. Acesta este adevărul.

Lăsați-mă să vă arăt locul vostru în Evrei 6: *„Căci este imposibil pentru cei ce au*

fost luminați odată...” Voi ați știut mai bine, dar acum nu mai știți. Vedeți? „Și s-au făcut părtași Duhului Sfânt și au gustat darurile cerești...” Vedeți, ei au gustat. Oamenii merg la biserică, privesc în jur și zic: „Știți, ei pot fi corecți. Acele lucruri ar putea fi corecte,” dar îți spun, băiete, este nevoie de multă credință să faci aceasta. „Au gustat darurile cerești și au socotit sângele legământului prin care au fost sfințiți, ca un lucru ne sfânt.” Ca un predicator pe care mama lui îl trimite departe pentru că spune: „Eu am chemarea să fiu un slujitor al Domnului.” „În ordine, dragă,” spune mama lui. „Voi spăla rufe pe o scândură și te voi trimite la școală.” Este cel mai rău lucru pe care l-a făcut ea vreodată. Acesta este adevărul, pentru că ei vor scoate afară din el, tot ce încearcă să pună Dumnezeu.

Să citim mai departe: *„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința Adevărului...”* Cunoștința. Noi știm că Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci. Vedeți, Aceasta este cunoștința Adevărului. Dacă o vedem, ne îndepărtăm și pângărim sângele legământului...Poate un om zice: „Oh, da, eu cred în Dumnezeu.” În ordine, tu faci primul pas. „Sigur, eu cred în sfințire.” În ordine, tu ești la graniță, chiar aici sus, gata să primești Duhul Sfânt, dar privești dincolo și spui: „Nu știu ce să spun despre aceasta. Dacă trebuie să acționez ca...Nu, nu știu ce să spun. Știți cum îi numesc ei pe oamenii aceia? Nu știu dacă aș putea face aceasta. Nu, cred că voi merge înainte și voi adera la...” Știți ce se întâmplă prin aceasta? El a spus: „Este imposibil ca ei să intre vreodată înăuntru.” Ei au nesocotit ziua harului pentru ei. Așa spune Biblia. Știu că este dur, dar așa spune Biblia: *„Au gustat darurile cerești și au nesocotit sângele legământului prin care au fost sfințiți.”*

Ei spun: „Eu cred în sfințire, într-o viață curată, bună și sfântă.” Desigur, dar ce ați făcut când ați văzut botezul Duhului Sfânt și toate celelalte lucruri din Biblie? Voi ați socotit sângele legământului prin care ați fost sfințiți un lucru ne sfânt. Ce te-a adus din lumea aceasta acolo sus, omule? Ce? Ce te-a ținut să nu fii un păcătos josnic? Ce a luat păcatul din viața ta, fumatul, băutul, femeile și celelalte lucruri care nu trebuiau să fie acolo? Ce a făcut aceasta? Sângele legământului! Apoi, vii sus, destul de aproape încât să poți gusta din strugurii Țării dar îți este rușine de Evanghelie, de teama cultului tău! Dumnezeu să aibă milă! Da, domnule. *„A socotit sângele legământului un lucru ne sfânt și a disprețuit lucrările Harului. Este imposibil ca el să intre vreodată în Țară.”*

Ce s-a întâmplat? Eu sunt un tipolog și orice om care cunoaște Biblia este un tipolog. A ajuns vreodată vreunul din oamenii aceia în țara făgăduită? Nu, niciunul. Cine a făcut-o? Cine a mers dincolo? Cei care s-au dus primii, au venit înapoi și au zis: „Noi o putem lua, putem avea Duhul Sfânt pentru că așa a spus Dumnezeu! Petru a spus în ziua Cincizecimii că dacă mă pocăiesc și sunt botezat în Numele lui Isus Hristos, voi primi Duhul Sfânt pentru că această făgăduință este pentru mine. Eu vreau s-o fac pentru că făgăduința este a mea.” Înțelegeți? „Acum, promisiunea este a mea. O primesc pentru că este a mea. Sigur este a mea.” Ei au fost singurii care au primit-o. Voi ziceți: „Oh, frate Branham, dar la înviere...” Ei nu vor fi acolo. „Oh, nu vor fi acolo?” Nu, domnule. Așa a spus Isus.

Ei au zis: „Tu Te faci la fel de mare ca Moise și ai spus că l-ai văzut pe Avraam. Avraam este mort iar Tu nu ai nici măcar cincizeci de ani și spui că l-ai văzut pe Avraam? ” Dar El le-a răspuns: „Înainte ca să se nască Avraam, EU SUNT.” Oh, vai! Acel EU SUNT, întotdeauna prezent, Dumnezeu Cel veșnic. Nu ieri, nu mâine, ci „EU SUNT”. Vedeți, întotdeauna Dumnezeu prezent, ELOHIM, EU SUNT! Atunci, ei au vrut să-L omoare. „Păi, părinții noștri au mâncat timp de patruzeci de ani mană în pustie. Dumnezeu a plouat din cer pâine și i-a hrănit. Ei au mers la biserică și au fost membri buni, timp de patruzeci de ani. Bătrâna mea mamă a murit chiar în această biserică. Părinții noștri au mâncat mană în pustie timp de patruzeci de ani.” Dar Isus le-a zis: „Ei toți sunt morți.” „Mort” înseamnă „despărțit veșnic”. „Toți sunt morți, dar Eu vă spun că EU SUNT Pâinea vieții care a venit din cer, de la Dumnezeu. Cine mănâncă această Pâine a Duhului, are Viață veșnică și nu poate pieri, iar Eu îl voi învia în ultima zi.” Oh, frate, nu este El minunat? Nu este El Minunat, Minunat, Minunat? Nu este Isus, Domnul nostru, Minunat?

Ochii au văzut, urechile au auzit,

Ce este înregistrat în Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu este Isus, Domnul nostru, Minunat?

Este adevărat? Noi vedem Duhul Lui umblând printre noi și deosebind gândurile, Îl vedem înfăptuind semne și minuni, Îl auzim scris chiar aici în Cuvânt iar voi Îl vedeți confirmat. Oh, Doamne.

Ochii au văzut, urechile au auzit,

Ce este înregistrat în Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu este Isus, Domnul nostru, Minunat?

În două sau trei minute, va fi un serviciu de botez în apă. Femeile care vor fi botezate, să meargă pe aici, iar bărbații pe partea cealaltă. Acolo vor fi surori care vă vor da haine. Dacă în dimineața aceasta este vreun bărbat sau vreo femeie care sunt convinși că cred în Cuvântul lui Dumnezeu, care cred că Dumnezeu își ține promisiunea, dacă se pocăiesc pe deplin de tot păcatul, să pășească în față. Acum, Sângele nu a făcut încă nimic, nu, ci este doar credința voastră în Dumnezeu iar Dumnezeu vă cheamă (fratele Branham suflă în microfon: „Whoosh, Whoosh, Whoosh!”), El doar vă cheamă. Aceasta este ceea ce face El acum. (Whoosh, Whoosh.) „Eu nu am fost botezat niciodată.” (Whoosh, Whoosh.) „Ei bine, dacă pot să încep, o fac altfel.” (Whoosh.) Aceasta este ce trebuie să faci. Vedeți, voi trebuie să vă întoarceți în jur și să porniți.

Ei bine frate drag, aș vrea să-mi arăți o singură Scriptură în care vreun om...eu am dovedit aceasta în treizeci și unu de ani de slujbă în jurul lumii, în fața episcopilor și așa mai departe, că nici o persoană nu a fost botezată vreodată într-un alt nume decât în Numele lui Isus Hristos, iar dacă a făcut-o altfel, a trebuit să vină ca să fie botezat din nou în Numele acesta. Dumnezeu are un singur Nume și Numele Lui este ISUS. Acum Isus, trupul, era un Om. Noi știm aceasta. Acela era Fiul lui Dumnezeu care a fost umbrit. Noi nu credem ca unitarienii care spun că Dumnezeu este ca degetul vostru, ci credem că Dumnezeu S-a manifestat în trei atribute dar există un singur Dumnezeu. Înțelegeți? Acesta este Adevărul. Noi credem că Dumnezeu S-a manifestat în trei slujbe și că a avut o slujbă pe pământ.

Voi femeile, mergeți în partea aceasta iar bărbații, în partea cealaltă. Ei se pregătesc acum pentru serviciul de botez.

Deci, Dumnezeu a avut trei slujbe. Prima dintre ele a fost numită calitatea de Tată sau vremea Tatălui. Cealaltă, a fost calitatea de Fiu, iar ultima a fost numită Duhul Sfânt. În ce slujbă lucrează Tatăl astăzi? (Adunarea spune: „Duhul Sfânt.”) Duhul Sfânt. Ce a fost El în zilele care au trecut? („Isus.”) Ce a fost El în zilele dinainte de aceasta? („Tată.”) Dar a fost totdeauna un singur Dumnezeu, este adevărat? El este Tată, este Fiu și este Duh Sfânt, trei slujbe ale unui singur Dumnezeu. Un singur Dumnezeu! „Tată”, nu este un nume, este adevărat? În Matei 28.19, Isus a zis: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele (N-u-m-e) Tatălui.”*

Acum, vreau să văd cât de bine vă cunoașteți Scriptura. Spuneți-mi când ies de pe linie.

„Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia la fiecare făptură. Cine crede și este botezat, va fi mântuit. Cine nu crede, va fi condamnat.

Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: în Numele meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi.” (Marcu 16.15-18.)

Ascultați! Această bandă va merge în toată lumea, de aceea provoc pe orice istoric să vină la mine și să-mi aducă un text din Scriptură sau din istorie, unde scrie că cineva a fost vreodată botezat în numele de Tată, Fiu și Duh Sfânt, până când biserica catolică a decretat aceasta la Conciliul de la Niceea. Acest lucru este înregistrat pe bandă și va merge în toată lumea, în treizeci și șapte de limbi diferite, în care sunt traduse. Vă voi plăti drumul peste ocean. Acesta este adevărul. Botezul în Tată, Fiu și Duh Sfânt, este o dogmă catolică falsă, născocită și nu un botez creștin. Corect! Luther l-a adus de la biserica catolică împreună cu catehismul iar Wesley l-a adoptat și l-a adus înainte, dar aceasta este ziua manifestării fiilor lui Dumnezeu, când tainele care au fost ascunse de la

Întemeierea lumii, trebuie descoperite. Acesta este ceasul. Amintiți-vă că în Biblie nu a existat niciodată vreo persoană botezată în numele de Tată, Fiu și Duh Sfânt. Timp de trei sute de ani de la moartea ultimului apostol, nu a fost nimeni botezat în numele de Tată, Fiu și Duh Sfânt. Eu am citit „Părinții înainte de Niceea” și „Conciliul de la Niceea”. De atunci ei s-au organizat și s-au numit „Biserica creștină universală”, adică biserica catolică și au forțat pe toți oamenii să adere la ea. Cuvântul „catolic”, înseamnă „universal”, o biserică creștină universală în care să fie cuprinsă toată lumea. Această creștinătate îi forța pe oameni să adere la ea. Ei au dat-o jos pe Venus și au pus-o pe Maria, l-au dat jos pe Jupiter și l-au pus pe Pavel dar totul este păgân. Corect.

Acum, în Louisville, rulează un film numit „Ben Hur”, nu de mult ei făcut și filmul „Cele zece porunci”, iar dacă ar putea, aş vrea să facă un film despre cele o mie cinci sute de ani de epoci întunecate. Aş vrea să facă aceasta. O mie cinci sute de ani de persecuție păgână, când i-au forțat și i-au omorât pe toți cei ce nu s-au supus. Au luat un bou și au legat de el brațul unui creștin, apoi a luat un alt bou și au legat de el celălalt braț și i-au cerut să sărute crucifixul sau va fi rupt în bucăți. Eu am fost în Elveția și mi-am pus mâna pe stâlpii de care au fost legați ei, le-au tăiat limbile, i-au numit vrăjitori și de toate. Acesta este adevărul. Corect! Același duh există și astăzi. Doar legea îl ține pe loc dar așteptați până primește libertate. Așa spune Biblia. Așteptați până când are șansa să-și arate culorile. Din câte știu, ați putea vota aceasta destul de curând. Vedeți, aceasta va veni. Aceasta va veni. Nu există nici o cale să o țineți afară. Trebuie să vină. Trebuie să vină. Acesta este adevărul. Aceasta trebuie să vină și va veni. Deci, doar urmăriți-l când vine. Dar, frate, tu vrei să știi un singur lucru: În Cine ai crezut. Aleluia! Mărșăluind drept, înainte. Aceasta este. Eu am vorbit cu doctor Lamsa, scriitorul Bibliei, care a văzut acel semn antic al lui Dumnezeu, cu cele trei puncte mici în el. Eu l-am întrebat:

„Ce sunt acestea?”

„Acela este Dumnezeu în trei atribute,” a răspuns el.

„Ca Tată, Fiu și Duh Sfânt?” El m-a privit și a zis:

„Tu crezi aceasta?”

„Da, domnule,” am răspuns eu.

„Aseară am văzut cum lucra darul deosebirii și m-am gândit că ești un profet al Domnului. Dumnezeu să-ți binecuvânteze inima!” Apoi, m-a cuprins cu brațul și a spus:

„Acum știi că aceasta este, dar americanii aceștia nu știu nimic. Ei încearcă să ia o Carte răsăriteană și să facă din ea o Carte apuseană. Ei nici măcar nu-și cunosc Biblia. Nu este dat sub cer nici un alt Nume, ci fiecare a fost botezat întotdeauna în Numele lui Isus Hristos. Nu există nicăieri trei persoane într-un Dumnezeu.” Acesta este fratele Lamsa, doctorul Lamsa, traducătorul Bibliei, care este un prieten apropiat al lui Eisenhower și ai tuturor marilor diplomați ai lumii. El m-a îmbrățișat și mi-a spus: „Într-o zi, ei te vor împușca pentru aceasta, dar amintește-ți că toți oamenii aceia , mor pentru o cauză.” Aș vrea să fiu ca bătrânul Petru când a fost pus în temniță. Cu el era un tânăr care era foarte agitat iar Petru l-a întrebat:

„Oh, care este problema?”

„Știi că vei fi executat?” l-a întrebat tânărul.

„Da,” a răspuns Petru.

„Păi, urmează să mori astăzi.”

„Da.”

„Păi, nu ți-e frică?”

„Nu.”

„Cred că ești unul dintre cei pe care ei îi numesc creștini.”

„Da,” a răspuns Petru.

„Ce s-a întâmplat?” Atunci, el a stat jos și i-a spus povestea. I-a spus cum a mers înainte, apoi a zis: „În dimineața aceasta aș fi putut să fiu liber. Aș fi putut să merg și să ader la unul din cultele lor și să trăiesc. Înțelegeți? Puteam să fiu liber, dar, când am ieșit pe poarta cetății, am văzut pe Cineva care venea și a intrat înăuntru. Eu am știut Cine era El și L-am întrebat: „Doamne, unde Te duci?” „Mă duc înapoi, să fiu răstignit din nou,” a zis El. Astfel, m-am întors înapoi. Chiar atunci, ei au întrebat: „Cine este Simon Petru?” iar el a răspuns: „Iată-mă.”

„Suntem gata pentru tine. Te așteptăm.”

Atunci băiatul acela i-a atins umărul și a zis:

„O clipă, Simon. Îl accept și eu pe Dumnezeu. Acum nu mă mai tem. Lasă-mă să fiu următorul.” Așa este. Aleluia!

Se scurge sânge, da, se scurge sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură sânge,

Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr.

Această Evanghelie a Duhului Sfânt continuă să picure sânge.

Primul care a murit pentru planul Duhului Sfânt,

A fost Ioan Botezătorul, dar a murit ca om. Atunci a venit Domnul Isus, L-au răstignit. El a predicat ca Duhul să-i salveze din păcat.

Pavel, Petru și Ioan cel sfânt, au renunțat la viața lor

Pentru ca această Evanghelie să strălucească.

Ei și-au amestecat sângele cu al profeților din vechime,

Pentru ca Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu să fie cinstit.

Sunt suflete care plâng sub altar: „Cât timp?”

Pentru ca Domnul să pedepsească pe cei ce au greșit,

(Ascultă!)

Dar vor fi mai mulți care își vor da sângele, viețile lor

Pentru această Evanghelie a Duhului Sfânt.

Se scurge sânge, da, se scurge sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură sânge,

Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr.

Această Evanghelie a Duhului Sfânt continuă să picure sânge.

...„Și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem ca să fim mântuiți?”

”Pocăiți-vă,” le-a zis Petru, ”și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”

Domnul să vă binecuvânteze. Dacă vreți, acum puteți urmări botezul.

-Amin-